

B·İ·S·E·P

BİLİM İNSANI

SEÇME

PROGRAMI

1.BÖLÜM

ÖĞRENCİ MOTİVASYON MEKTUPLARI

Nasıl iyi bir bilim insanı-hekim olabilirim?

Tıp Eğitimi ve Ben...

Hayatımızdaki en önemli kararlardan biri de meslek seçimlerimizdir. Doktorluk tüm meslek seçimlerinden biraz daha özeldir. Nereye gidersek gidelim, nerede olursak olalım onu yanımızda taşıyoruz. Yanımızda taşıyoruz taşımasına fakat sıradan bir doktor olmakla sıradışı bir doktor olmak arasında ciddi bir fark vardır. Ben kendimi sıradışı bir doktor olarak hayal ediyorum. Amacım sadece aldığım eğitim ile yetinmek değil, bu bilgiler eşliğinde yeni denizlere yol açmaktır. Kendimi doktor olarak hayal ediyorum ve bir insanın derdine çare, umutsuzluğuna umut, çözümsüzlüğüne çözüm olacağını düşünmek beni çok mutlu ediyor.

Hangi bilim dalında eğitim görülürse görülsün, artık bilgiye ulaşmak ve bu bilgiyi kullanmak günümüz teknoloji ve uzay çağında çok da zor olmasa gerek. Dolayısıyla herhangi bir dalda eğitim almak ve mezuniyet sonucunda bunun gerekliliklerini yerine getirmek bu işin çok doğal bir sonucudur. İşini öğrenip bunu uygulamak yerine, öğrendiklerini kullanarak ve öğrenmeyi hiç bırakmayarak yeni ufuklar açacak bir doktor olarak tüm insanlığa hizmet verme fikri beni daima heyecanlandırmıştır.

Bugüne kadar bir çok staj fırsatı yakaladım, hepsinde değişik deneyimler yaşadım, kendimi buldum, alanımı değiştirdim de tıp

hayalimden asla vazgeçmedim ve hepsi beni tıp okumaya ve bu bilim dalında araştırmalar yapmaya daha da isteklendirdi. Ege Üniversitesi'nde adli tıp konusunda, Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'nde ise kardiyoloji stajı yaptım. Ayrıca Bahçeşehir Üniversitesi'nde büyük bir arzu ile beyin ameliyatına izleyici olarak katıldım. Her ne kadar kişide istek de olsa yetenek de çok önemlidir. Yetenek, meslekteki başarıyı artıran en önemli faktörlerden birisidir ve insanların mesleğe uygun şahsiyet ve kişilik kazanımları olması çok önemlidir. Bir doktorun insana dair herşeyi seven, sosyal hobileri olan ve yetenekli kişiler olması gerektiğini düşünüyorum. Hasta ile iletişim kuracak, gerektiğinde onunla diğer konularda da konuşup size olan güvenini artıracak ve rahatlatacak bir insan olmak çok önemlidir. Bu konuda yetenekli, hobileri olan bir insan olduğumu ve sosyal bir lisenin imkanlarıyla kendimi bu tür alanlarda daha çok geliştirdiğimi ve daima geliştirebileceğimi düşünmekteyim.

Bu yüzden tıp mesleğinin benim için uygun bir gelecek olduğunu düşünüyorum. Ayrıca geleceğe yönelik olarak tıp alanında nöroloji ile ilgili araştırmalar yapmak istiyorum. Çünkü beyinin sahip olduğu gizemli yapı beni hep şaşırtmıştır. Bunun devamında yenilenemeyen beyin hücreleri yenilenseydi bunun insanda yaratacağı psikolojik değişimlerin neler olabileceğini gözleme hayali içerisindeyim.

Teşekkür ederim

Saygılarımla

Sayın _____

2012 - 2013 Eğitim - Öğretim yılında okulunuzda düzenlenmiş olan
4006 TÜBİTAK Bilim Fuarları'na katılımınızdan dolayı teşekkür eder,
başarılı çalışmalarınızın devamını dileriz.

Prof. Dr. Nabi AVCI
Millî Eğitim Bakanı

Nihat ERGÜN
Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanı

Tanıtım günlerinde dekanımız Prof. Dr. Türker Kılıç ile birlikte BAU TIP ailesi

Özel İstanbul Fatih Anadolu Lisesi'nden bu sene mezun oldum.

ÖSYM'nin yapmış olduğu sınavlarda MF-3 puan türünde yerleştirme sıralamam 13080'dir. Ve hayalimdeki bölüm tıp. Doktor ve çok iyi bir akademisyen olmak istiyorum. Bahçeşehir Üniversitesi'nin eğitimini ve kalitesini birçok yerde duyduğumdan dolayı merak ettim ve araştırdım. Benim hedeflerim ve ideallerim doğrultusunda verdiği eğitimin tam bana göre olduğunu düşünüyorum.

İyi bir İngilizce'ye sahip olmak için öğrencilerini hazırlık programında yurtdışına göndermesi gerçekten çok etkileyici ve öğrenciler adına çok faydalıdır. Bahçeşehir Üniversitesi'nin sahip olduğu teknolojik imkanlar, laboratuvarlardaki modern cihazlar BAU'da okuma isteme nedenlerimden biri.

Neredeyse her öğrencinin bir hocayla birebir entegre çalışması ve bilimsel çalışmalar yürütmesi Bahçeşehir Üniversitesi'ni tercih etmemdeki en önemli neden diyebilirim. İleride iyi, kaliteli bir bilim insanı olmak istediğimden dolayı biliyorum ki bunun yolu da kaliteli bir eğitimden geçmektedir. Bu eğitimi en iyi Bahçeşehir Üniversitesi'nde alacağıma eminim.

USMLE ve TUS gibi hedef sınavlara öğrencilerin hazırlanması için her türlü kolaylık ve yardımcı programların yapıldığını biliyorum. Sonraki aşamalarda verilen klinik eğitimlerin çok başarılı ve tamamen öğrenciye öğretmeye dayalı olmasından dolayı BAU'yu tercih etmek istiyorum.

Kendine ait olan özgül eğitim programı yani ilk iki senede verilen temel tıp eğitimi sayesinde TUS ve USMLE'ye daha rahat hazırlanma imkanı vardır. Bu özgül fikirlerin tam olarak benim fikirlerimle örtüştüğünü düşünüyorum.

Bunlar dışında Bahçeşehir Üniversitesi'nin diğer üniversitelerden farklı olarak eğitime büyük bütçe ayırması, her türlü bilimsel çalışmayı öğrenci bazında da desteklemesi beni size yakınlaştıran etkenlerden biri. Bahçeşehir Üniversitesi'nin bilim insanı yetiştirme vizyonunu biliyor ve ben de bu vizyon ışığında kendimi yetiştirmek istiyorum.

Bahçeşehir Üniversitesi'nin bu üst düzey imkan ve kalitesinin beni yukarılara taşıyacağına inanıyor ve sizi tercih etmek istiyorum.

Sayın ~~.....~~

Amerika Birleşik Devletleri Ankara Büyükelçiliği ve
Türk Eğitim Derneği

İşbirliği ile Gerçekleştirilen

“Genç İnovatif Girişimcilik Projesi - 5”

Süresince Göstermiş Olduğunuz Çalışmalar İçin Teşekkür Eder,
Eğitim Hayatınızda Başarılar Dileriz.

Francis J. Ricciardone, Jr
Ambassador, U.S. Embassy
A.B.D. Ankara Büyükelçiliği Büyükelçisi

Selçuk Pehlivanoglu
President, Turkish Education Association
Türk Eğitim Derneği Genel Başkanı

Aranızda olmak için; lafa bir itirafla başlamak istiyorum. Kendimi bildim bileli gibi kalıplarla yazıma başlayıp uzun yıllardır doktor olmak istiyordum diyemeyeceğim. Çocukluğumda bando takımının arkasındaki büyük davulu çalan ağabeyin yerinde olmaktan, aşçılığa, diş hekimliğine, çiftçiliğe kadar birçok mesleğe ilgi duydum. Çok küçük yaşta kaç kere yemek yapmaya çalışırken kendimi yaktım bilmiyorum. Kaç defa ayçiçek ya da buğday hasatına katıldığımı, kaç defa sabahın erken saatinde uyanıp tarlaya gittiğimi, öğlen vaktini biçerdöver tepesinde geçirdiğimi ya da gece yarılarında eve toz toprak içinde döndüğümü bilmiyorum. Tüm bu çocukluk maceralarım lise ikinci sınıfta tıp okumak istediğim kararımı kesinleştirmemle sonlandı. Ama size istediğim mesleklerin ön araştırmasını tüm ilköğretim ve lise hayatım boyunca yaptığımı rahatlıkla söyleyebilirim. Kendime yakıştırdığım meslek önceliği para olmayan, insan olan bir meslek: Tıp.

Herhangi bir hastanenin kapısından içeri girdiğinizde onlarca farklı surat sizi karşılar. Kimi hastalıkla yeni tanışmıştır, kimi hastalığından bıkmış, kimi hastalığı yenmiş, sağlıklı yaşamak için ipuçları peşindedir. Tüm bunların arasından uykusuz bakan bir çift gözü hemen yakalarsınız. O gözleri arka arkaya birkaç gün uykusuz görebilirsiniz ama mutsuz, hayır. İşte bütün bunlar sayesinde doktor olmanın nasıl bir fedakarlık olduğunu anlıyorum. Bu meslek tam anlamıyla gönül işi. İnsanlara yardım etmeye üşenmeyen, kendini güncel tutmayı bilen, anlayışlı, zeki ve okumaktan zevk alan öğrencilerle yürüyen bir meslek. Öğrenci dedim, bu öğrencilik teorik olarak düşünüldüğünde altı yıl, üzerine ihtisas olabilir. Ama elli yaşına gelmiş bir doktor bile kendini hala öğrenci hissedebilmelidir, bilginin sınırı olmadığını farkına çok iyi varmış olmalıdır diye düşünüyorum. Doktorluk için sağlık bilimlerine aşina olmak yetmez. Bir sanatçı kadar ince, bir mühendis kadar disiplinli olmak gerekir. Adeta bir takım sporudur ve sporcularınki kadar sağlam takım ruhu gerektirir. Bu anlamda

mesleğe uyum sağlayabileceğimi biliyorum. Bundan birkaç sene sonra kendimi şiddet görmüş, cinsel istismara uğramış kadınların gönüllü doktorluğunu yaparken hayal ediyorum. Yaşadıkları acıyı kontrol etmelerinde ve bununla yaşamayı öğrenmelerinde ihtiyaçları olacak tıbbi yardımı kadınlara sağlamak istiyorum. Kadınların yaşadıkları derin üzüntü sonrası durumlarını takip etmek, içinde buldukları zor dönemleri atlattıklarına yardımcı olmak istiyorum. Ruhun tekrar güçlenmeleri için elimden geleni yapıp, bir doktor olarak süreci incelemek istiyorum. Bu anlamda psikiyatri benim araştırma yapmayı düşündüğüm bir uzmanlık dalı.

Geleceğe dair isteklerimin farkında olmamın yanında üniversitenizin sunduğu olanakların Türkiye sınırlarında diğer özel üniversitelerle kıyaslanacak türden olanaklar olmadığı farkındayım. Ayrıca bir üniversiteden tek beklentim beni alanımda eksiksiz eğitmesi asla değil. Temel olarak üç madde sayabilirim: Bana potansiyelimi sonuna kadar kullanabileceğim fırsatlar sunması, sosyal açıdan doyurması, büyükşehirde konumlanması. Bahçeşehir Üniversitesi kariyerin sadece iyi iş, iyi maaş olmadığı bilincinde bir üniversite olduğunu çok defa kanıtladı. Biz öğrencilere kendini keşfetmeyi göstermesi burayı birinci tercihim yapıyor. Ben BAU Tıp ile adımlarımı duyurabileceğime, amaçlarıma ulaşabileceğime eminim.

Öğrencilerimiz BİSEP'in ve fakültemizin tanıtımı için canla başla çalıştı.

Bir ay önce hayallerimi süsleyen bir fırsat kapısını çaldım. Bahçeşehir Üniversitesi samimiyetle araladı kapılarını benim için. Bu kapıdan içeri girip bambaşka bir dünyaya başlamak amacıyla kendimi tanıttım. İzmir’de yaşıyorum ve Özel Ege Lisesi’nde burslu eğitim gören lise son sınıf öğrencisiyim. Sabahları hevesle uyanmamı sağlayan hayallerimi anlatacağım size.

Çocukken yani henüz hayatın acımasız sınırlarıyla karşılaşmadan önce, bir sürü hayallerimiz vardır. Hem de yeterince büyüyünce imkansız olarak nitelendirdiğimiz hayaller...

Astronot olmak, uzayı keşfederek bilinmeyene ulaşmak isteriz. Bazen bir bilim adamı olup hayatımızın her anını keşfederek geçirmek, bazen de küçük kardeşim gibi bir pasta olmak isteriz. Ta ki birileri bize bunun bir meslek olmadığını söyleyene kadar.

Büyüdükçe hayatımızın sadece içinde yaşadığımız dünyadan ibaret olduğuna inanır, hayallerimizle bize ait olan dünyaları yaratmaktan vazgeçeriz.

Hayatı kendimizi inandırdığımız imkansızlıklarla sınırlı hala getirir ve bu duvarlara çarpmamaya çalışarak yaşarız. Çocuk olmayı bıraktığımızda ise umursadığımız tek şey sahip olduğumuz işe yaramaz meslekler olur. Bugün üzerinde bulunduğumuz zemini yarınlarımız için bir meslekle sabitleştirmeye çalışmak bana hep anlamsız gelmiştir. Benim dünyamda yarınlarımın umudu, olmak isteyeceğim kişi uğruna her gün bir adım daha atabilme cesaretidir. Doygun maaşlı bir meslek edinmek için üniversiteye giriş sınavında derece yapmak hayatta beni mutlu eden şeyler arasında yer almaz. Bence mutlu olmanın yolu mutlu etmektir. Ben yaşadığım süreçte etrafımda gülen yüzler oluşturmak, insanlara yardımcı olmak istiyorum. Onlarla iletişim kurmak, konuşurken gözlerinin içine bakmak istiyorum. Bir doktor insanlarla en savunmasız anlarında buluşur. Tedavi

sunar, önerilerde bulunur ve umut verir. Yarınlar umutla bakmak için doktor olmak istiyorum. Beyaz önlük bir sosyal statü kaynağı olarak görüldüğü için değil, yaşitlarım gibi LYS sonucuma göre tıp fakültelerine girebileceğim için değil, ülkesine ve insanlığa faydalı bir birey olma tutkusuyla doktor olmak istiyorum. Yaşam kalitesini artıran bir doktor olmanın dışında; vizyonu gelişmiş, uluslararası çalışmalara entegre olabilecek bir doktor olmayı hedefliyorum. Alanında lider, dış dünyaya açık, araştırmalarıyla ön planda bir bilim insanı olmak istediğim için lise hayatım boyunca karakterimi inşa etme yolunda çabaladım ve yaşitlarımından farklılaştım.

Liseye başladığımda matematik ve biyoloji olimpiyat çalışmalarında yer aldım. Matematikte olimpiyat hazırlık sürecim sayesinde birçok yarışmaya katıldım. 2014 ve 2015'te okulumu temsil ettiğim Ekonomi Üniversitesi Problem Çözme Yarışması'nda İzmir'deki yarışmacı öğrenciler arasında çözümlerimle üçüncü oldum. Biyolojiye olan tutkum sayesinde olimpiyatlara sınırlı kalmak istemedim, teorik olarak donatıldığı bilgileri pratikte de kullanmak amacıyla Ege Üniversitesi Biyokimya Laboratuvarları'nda Atık Agaricus Bisporus Kompostundan Lakkaz Enzimi Saflaştırılması, İmmobilizasyonu ve Karakterizasyonu isimli çevre projesini hayata geçirdim. Projem Ege Bölge Sergisi'nde yer almaya hak kazandı ve tüm Ege Bölgesi'nden gelen öğrencilerle birlikte bir hafta geçirecek jüriye sunum yaptım. Projemin bilimsel yayınının yapılmasıyla araştırmacı bilim insanı olma yolunda ilk adımımı attım. Okulumuzun Mesleki Gölge çalışmaları sayesinde onuncu sınıfta çocuk doktoru ve radyolog ile, on birinci sınıfta ise ortopedist ile hastanede bir gün geçirip doktorları çalışma ortamında gözlemeleme fırsatı buldum.

Sosyal sorumluluk projelerinden biri olan EÇEV'de görev aldım. Kitap bağışları düzenledim ve yetersiz imkanlara sahip küçüklerimin eğitimine her cumartesi Altındağ Rasih Somer Eğitim Merkezi'ne giderek bizzat katkıda bulundum.

Ortaöğretimde karakterimizi inşa etmemiz için teşvik edilmedik. Hatta farklılıklara saygı duymayan, bizleri sayısal verilere göre eleyen bir sistemde büyüdük. Sistemden şikayet ederek kalabalığın parçası olmak yerine yarınlarımızın sorumluluğunu almak benim elimde. Geleceğimin anahtarının üzerinde adımın yazdığı kağıtlara yapabildiğim soruları kodlamak olduğuna inanmıyorum. Geleceğe dair gençlik heyecanım ve öğrenme motivasyonumla tekdüzelikten koruduğum planlarım var benim. Küresel bir doktor olmak, dünyayı değiştirmek istiyorum. Lider bir dünya vatandaşı olup insanlığa erişebilmek için farklı kültürleri, toplumları tanımaya başladım. Okulumda her birinde bir yıl eğitim gördüğüm Yönetim Bilimi, Liderlik Değişim ve Gelişim, Uluslararası İlişkiler dersleri aldım. (Yönetim Bilimi dersimizi Yansı Erarslan, Uluslararası İlişkiler dersimizi Ege Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü'nden Prof. Doktor Engin Berber'in rehberliğinde Tülay Gül verdi.) Bu dersler sayesinde kriz yönetimi, liderlik, siyasi tarih, diplomasi gibi sosyal bilim dallarında makaleler okuyarak kendimi geliştirdim ve dış dünyayı öğrenerek kendime dışarıdan bakma fırsatı buldum. Kriz senaryolarını inceleyen ve alternatif çözümler üreten makale türündeki yazılarımdan ikisi Tıpkı Basım dergisinde yer aldı.

Sosyal hayatımda da aktif olup, sahne becerilerimi geliştirmek amacıyla Uğur Mumcu Kültür Merkezi'nde tiyatro eğitimi aldım. Okulumda şiir dinletilerinde, tiyatro gösterilerinde ve yabancı dil gecelerinde sahnede yer alarak özgüvenimi geliştiriyorum. Okulumda aktif olarak sinema kulübü çalışmalarını yönetiyor; sinema tarihine, çekim tekniklerine ve yönetmenlere olan ilgimi İzmir'de sinema festivallerine katılarak artırıyorum.

Üniversitede kendimi yarınlara hazırlamak, farklılaşmaya devam etmek istiyorum. Geleceğe Bahçeşehir Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde okuyarak emin adımlar atmak niyetindeyim. Yakından tanımak

istediğim kozmopolit dünya kültürünü kendi içerisinde barındırdığı için Bahçeşehir Üniversitesi ailesine katılmak istiyorum. Ailemin maddi durumu beni Bahçeşehir Üniversitesinde %50 burslu okutmak için yeterli değil. Maddi imkansızlıklara boyun eğmeden gelecekte olmak istediğim Esin yolunda ilerlemekte kararlıyım. Beni umut ettiğim geleceğe hazırlayan üniversitemi de araştırmalarımla ilerletmek, küresel bir doktor olarak temsil etmek benim için gurur kaynağı olacaktır.

Üniversitemde aldığım eğitimle bir bilim insanı olabileceğime inanıyorum ve bu yolda fırsatların peşinden koşuyorum. Her doğan günden daha fazlasını istemek yıpratıcı bir istek gibi görünebilir ama daha iyisi olmaktan ve bu yolda sarf edeceğim çabadan korkmuyorum. Oscar Wilde'ın da dediği gibi yaşamak dünyadaki en nadir şey. Birçok insan sadece var oluyor. Ruhunu, günlük hayatın telaşlarında eritip endişelenecek konular buluyorlar. Ben tutkuyla yaşamak istiyorum. Doktorluk görev değil benim için, aksine bir tutku. Dünyayı değiştirerek daha iyi yarınlar yaratmaya tutkun olduğum için mümkün olanı aramıyorum. Evrende benim olanı elde etmek için çalışıyorum. Sonsuz öğrenme motivasyonumla bir mum gibi parlaklığımı artırmayı ve dünyayı daha aydınlık bir yere dönüştürmek adına ışığımı gelecek nesillerle paylaşmayı arzuluyorum.

Evet yine zaman geçiyor ve farklı bir genç daha tanıyorsunuz. Ben, en büyük özelliği hiçbir özelliği olmayan bir şehirde yaşıyorum (Niğde). Size başarılarımı ballandırarak anlatıp görgüsüzlük yapmak veya Pollyanna misali mütevazı olmak yerine içimden nasıl geliyorsa yazıyorum. Yaşım ilerledikçe algım genişledikçe hayatın ve geleceğin çevremdeki insanlar gibi daha iyi bir üst model arabalar daha lüks evlerden ibaret olmadığını düşünmeye başladım. Bilgisayar oyunlarında karakter gelişirken daha iyi özelliklere sahip oldukça, yaşadığımız heyecan ve finale gelip oyunu bitirdiğimizde yaşadığımız mutsuzluk; bu hayatta çoğu insanın hayallerinin geçici mutluluklarının bir özeti olsa gerek.

Doğanın muhteşemliğine yazın kaldığım Namrun yaylasında; Samanyolu Galaksisi'nin bir kolunu o kadar net görünce tanık oldum. Bu ilk değildi; daha önce kestiğim böceklerden, yetiştirdiğim bitkilere, internetten öğrendiklerimle hayatın siyasetten, futboldan daha değerli şeyler barındırdığını gördüm. Şu an dokunduğum bu klavyenin tuşlarını oluşturan atomların çekirdeklerin protonlarının lambdalarının ksilerinin, lisede öğretilmeyen 300 alt parçacığın ve onların kuarklarının ve bir de tonlarca boşluğun nasıl oluyor da algılanabildiğini neden parmaklarımın klavyenin içinden geçmediğini (belki gülünç bulunabilir) merak ederim. Aldığım her nefeste her hücremde gerçekleşen binlerce tepkime (lise seviyesinde öğrendiğim halde bana çok büyüleyici gelmişti) karaciğerin yaptığı tonlarca görevde büyük bir imzanın yer aldığını düşünürüm. Yudumladığım suyun, aldığım nefesin mikronluk küçültülmüş halinden başlayıp evrenin başlangıcına, yıldızlarda pişen elementlere, akıl almaz büyüklükteki evrene gittiğim hayal dünyam bana yaşamamın bir anlamı olduğunu hatırlatıyor. Hayatım daha fazla kazanıp daha rahat yaşamaktan ibaret olmamalı, bunca güzellik benim bu dünyada kendi geçici hazlarım için yaratılmadı

veya oluşmadı. İdeolojisi bir bakıma inancı ne olursa olsun doğaya karşı bu ilgiyi duymadığı sürece bir kişinin bilim adamı vasfına sahip olamayacağını düşünüyorum.

Şuan şekillenen belki bilimkurgu sayılabilecek fikirlerim var. İnsan ömrü uzatılmak isteniyor ben bunu başarabileceğimize inanıyorum fakat toplam süre bakımından değil yaşanılan süre bakımından. İnsan uyku süresini kısaltabileceğimizi düşünüyorum 2 saat mesela. Nasıl telefonların ram'i dolduğunda hızlandırırıyorsak, beyindeki bilgi aktarım toparlama mekanizmasını tam olarak çözebilirsek zihinsel anlamda 7 saatlik uykulara gerek kalmayabilir. İşin içine biraz da kod ve bilgisayar giriyor fakat 010010111 lerin adenin, timin, guanin, sitozinden farklı olmadığını düşünenlerdenim. Bir de algıladığımız şeylerin beyin sayesinde olduğunu biliyoruz peki dışarıda neyin aslında nasıl olduğundan tam olarak emin miyiz? Hücrelerimiz farklıyken algıladığımız kırmızı rengin aynı olduğunu ispatlayabilir misiniz? Benim mavim sizin yeşilinize denk geliyor olamaz mı? Zihin belli parçalarının işleyişinden çıkan bir kavram mı yoksa başlı başına bir öz mü olduğu konusunda sorularım da var kendimce. Beyin kapasitesini artırıcı yöntemlere de ilgim var eğitim aldıkça kafamda daha birçok fikir oluşacağını düşünüyorum. Tıp seçmemin nedeni aslında hayata duyduğum bu ilgi ve heyecan. Tüm ömrüm boyunca bu sorduğum sorulara ve bu soruların getireceği binlerce soruya ömrümü adamaya hazırım. İnsanlara da yardım etmekten zevk duyarım. İnternette izlediğim ameliyat ve otopsi videoları da ilgimi çeker. Hayat kurtarmanın kutsallığı benim için tartışılmaz bir gerçek fakat hayatı bir ucundan da olsa anlama isteğim sempatik sınırlarımı daha çok etkinleştiriyor. Diğer tıp fakültelerinin yanı sıra sizin benim hayalim olan Nobel ödülüne yönelik öğrenci arayışınız beni bu kelimeleri yazmaya iten şey oldu. Dereceğim sizin okulunuzda tam burslu okumak için yeterli

olmadığının farkındayım. Mühendis bir baba ile öğretmen bir annenin çocuğu olarak onlara yük olmadan; beni, istediğim yerde okutamayacakları için hissettikleri korkuları, üzüntüleri parçalayıp; Niğde gibi bir yerden İstanbul'a hem de sizin üniversitenize gelip pahalı bir semtte nasıl yaşayabileceğim benim için hala muamma olsa bile hayalimin peşinden gitmek istiyorum. Beni kendim gibi kabul etmeniz dileğiyle.

Yetenek ve ilgi alanı olarak küçüklükten beri resimle uğraştığımı söyleyebilirim. Resim ve estetiği doğa bilimleriyle sentezlemek bana yaşadığımı hatırlatan en önemli şeylerden biridir. Spor aktivitelerinin de odaklanmaya ve mutlu olmaya çok yardımcı olduğu kanısındayım. Bu yüzden çoğu vaktimi yüzme sporuna adadım . Suda huzur bulduğum da söylenebilir. Onun dışında okçuluk, kort ve masa tenisi ile de uğraştım. Zihinsel bir spor çeşidi olan satranç da büyük tutkum oldu. Kendi kendime bile birçok kez maç yaptım garip bir duygu olsa gerek zihninizi ikiye bölünüyor, iki bakış açısına sahip oluyorsunuz...

24 günlükten beri kreşe gittiğim için çalışma ve okuma şevkine sahibim. Bu yüzden okulları, çalışmayı ve araştırmayı kendimin bir parçası olarak hissediyorum. Babamın dahiliye uzmanı ve annemin mikrobiyolog olması tıp ile iç içe büyümemi, çevremde gerçekleşen olayların nedenini sorgulamamı sağladı. Annemin mikroskopuyla bitki yapraklarını inceleyerek başladığım serüvenimin beni Nobel tıp ödülüne getireceğini bilemezdim. (BAU'nun katkısıyla bir gün bu cümleyi söyleyeceğime eminim.)

Ayriyeten yıllarca yaptığım balenin verdiği disiplin sayesinde bu zorlu ama tatlı geçecek olan tıp eğitiminin üstesinden geleceğimi biliyorum. BAU tıpı istememin sebebi üniversitenin uluslararasındaki prestiji ve olanaklarına ayriyeten tıp fakültesi rektörünün nöroşirürji alanında bir uzman olan Türker Kılıç'tan çok şey öğreneceğimi ve deneyimleyeceğimi düşünmemdir. Aynı zamanda tıp alanında uzmanlaşmam dışında sosyal alandaki dans gibi etkinliklerimi devam etme imkanını sağladığı için BAU TIP'ı kendime kendimi de geniş bir vizyonu olan BAU'ya uygun görüyorum.

Bilim İnsanı Olma Motivasyonlarım ve Amaçlarım

Tıp alanında iyi bir bilim insanı olmak niyetindeyim, beni buna iten ve bu doğrultuda ilerlememi sağlayacak birçok etken var.

Öncelikle tıp geçmişten günümüze el üstünde tutulan bir kurum olmuştur. Gerek yöneticiler, gerek halk hekimlerine saygı ile yaklaşmayı bilmiştir. Öyle ki tarihte hekimleri kah dinsel, kah sosyal liderlik figürleri olarak da görmüşüzdür.

Farklı şehirlerde yaşadım, farklı ülkeler gördüm, nice insan tanıdım. Bunun bana faydası tıbbın doğasında yatan çoğulculuğu daha iyi kavramamı sağlamasıydı. Zira insan vücudundan yola çıkıp yine insana yardımı amaçlayan tıp, bu yönüyle koşulsuz olarak insanlıkla yekvücut olma gibi erdemli bir amaca hizmet etmektedir.

Araştırma ve sürekli yeniliği aramanın sadece tıp için değil bütün bilimler adına en önemli faktörlerden biri olduğuna inanıyorum. Küçüklükten bugüne taşıdığım bu özelliklerim farklı alanlarda bilgi sahibi olmamı dolayısıyla olayları ve olguları daha geniş açılardan görebilmemi sağlamıştır.

İçsel etmenlerimden diğerleri olan pratikliğin ve dikkatin de bilimde önemli olduğu kanaatindeyim. Kısa yolları görebilmek ve ayrıntıda gizli güzellikleri yakalayabilmek bilimin ilerlemesinde

yardımcı olmuştur. Örnek vermek gerekirse bugün kullandığımız antibiyotikleri Fleming'in dikkatine borçluyuz.

Eğitimde ilerleme biraz da önünde örnek insanların olmasına bağlı. Babam ailesinde üniversite bitirmiş tek birey. Çeşitli sebeplerden üniversite kapısından dönmüş olsa da annem kendini geliştirmeyi bilmiş ve bunu çocuklarına da yansıtmıştır. Ağabeyim Musa'nın da küçümsenemeyecek bir öğrenim geçmişi var. Bu zinciri devam ettirmek benim için hem bir sorumluluk hem de bir amaç.

Tıp her geçen gün gelişen ve büyüyen bir sektör. Ve her ne kadar ülkemizde akademik anlamda en üretken alanlardan biri olsa da "Türk Tıbbı" şeklinde bir ifadeyi dillere kazandıramamış olmamız üzüntü verici. Bu bağlamda yapılacak çalışmalarda, bu evrensel etkinlikte Türkiye'nin de büyük rol almasında payım olması beni çok mutlu edecektir.

Umarım tüm bu amaçlara BAU Tıp ailesiyle ulaşma fırsatına erişirim.

Öğrencilerimiz Yale Üniversitesi'nde

Bilim insanı olma heyecanım çok küçük yaşlarımda başladı. Şuan küçüklüğümü düşününce aklıma arkadaşlarımla incelemek için topladığımız ölü hayvanlar, annemin resim atölyesinde karıştırdığım insan anatomisi atlasları ve karşılaştığım karışık resimleri anlamak için anneme sorduğum tuhaf sorular geliyor. Belki de bu yaşma kadar heyecanımı kaybetmememi ve hep tıp okumayı istememi ailemin sorularımı hiç geri çevirmemesine hatta ilgimi görüp yeni yeni kitaplarla ufkumu açmalarına borçluyum. 6. Sınıfa kadar her sene "Artık fen dersi görebilir miyim?" diye öğretmenlerime soruyordum. Ne mutlu ki bana merakım öğretmenlerimce de hep desteklendi. Katılmama yardımcı oldukları bilgi yarışmalarında ilkokuldan itibaren okullarımı gururla temsil ettim, İstanbul dereceleri aldım. Özellikle Kabataş'taki biyoloji zümremizin bize verdiği sadece müfredata bağlı, sınava yönelik olmayan güncel ve geniş çaplı ders anlatımları beni sürekli etrafımı incelemeye ve daha fazlasını sorgulamaya itti. Hocalarımdan bilimsel bir araştırmanın nasıl yapılacağını, kaynak analiz yöntemlerini ve kaynakça gösterimlerinin önemlerini öğrendim. Çoğu lisede yapmanın mümkün olmayacağı deneylerde gönüllü olarak görev aldım. Çilek DNA'sının izole edilip elektroforez yapılmasında, dergilerde yayımlanmak üzere çeşitli bitki ve hayvan dokularının incelenip fotoğraflanmasında, hayvanların organları üzerinde sistemlerin anlaşılması için yapılan çalışmalarda yer aldım. Ayrıca Handan Doğan Hocam ile birlikte Tübitak için "Prebiyotik besinler epilepsi tedavisinde kullanılabilir mi?" sorusuna cevap arayan bir proje gerçekleştirdik. Bu projenin araştırma, sunum ve okuldaki arkadaşlarımızın konu ile ilgili bilgilendirilmesi kısmı benim sorumluluğumdaydı. Bu araştırma esnasında iletişime geçtiğim hastalar, doktorlar, izlediğim belgeseller ve videolar beni daha da kamçıladı ve artık bilimsel kitaplar okumak ve araştırma yapmak benim hayatımın bir parçası haline geldi. Şimdi hayallerime yaklaşırken başka hedefler ekliyorum listeme. Şimdiden edineceğim

yepyeni yüzlerce bilgi hakkında, kendi fikir ve sorularım ışığında yapacağım araştırmaları ve araştırmalarımın önemli dergilerde yayınlanmasını düşünmek beni çok heyecanlandırıyor. Bu yüzden geleceğimi, üniversitemi belirlerken araştırmaya önem veren, beni sorgulayıcı düşünmeye teşvik eden ve bana bu yolda en çok imkanı sağlayabileceğini düşündüğüm üniversitelere yönlendim. Bahçeşehir Üniversitesi hedeflerime ilerlerken bana en çok destek olabileceğini düşündüğüm üniversiteler arasında. Bu nedenle hayallerimin mesleğinin eğitimini Bahçeşehir'de almak benim için büyük bir mutluluk olacaktır.

Neden İyi Bir Bilim İnsanı Olmak İstiyorum?

İnsanlığa faydalı bir buluş yapmak benim en büyük idealim. Bahçeşehir Fen ve Teknoloji Lisesi'ni seçmemdeki temel etken de buydu. Orada insanlığa faydalı olabilecek iki adet sistem geliştirerek, patentini aldık. Bu sistemleri farklı dillerdeki bilimsel makaleleri Türkçe 'ye çevirip; kendi fikirlerimizi de üzerine ekleyerek oluşturduk. Yaptığım çalışmalarda fark ettim ki; makale okumak, araştırma yapmak, okuduğumuz bilgileri Türkçe'ye çevirerek üzerine kendi araştırmalarımızı eklemek kısacası yeni bir şeyler ortaya koyma çabası beni mutlu ediyor.

Yaptığım işlerde ayrıntılara çok dikkat ediyorum. Bu yüzden bir iş üzerine saatlerimi verebiliyorum. Bilim insanı olmak adına seveceğim her türlü işe gereken zamanı ayırıyorum. TÜBİTAK'ta Türkiye 3.lüğü aldığımız projeyi oluştururken farklı dalga boylarındaki ışıklardan oluşan bir devre tasarlamamız gerekiyordu. Bu devreyi tasarladık ve 5000 adet LED'i birbirine bağladık. Gerçekten uzun süren bir işti, fakat sonuçlarının güzel olacağına inandığımız için sıkılmadan günlerimizi harcadık, bitkilerin gelişme sürecini Timelapse programı ile saniye saniye takip ettik.

Sürekli sorgulayıcı bir yapım var. Bazen insanlar her şeyi en ufak ayrıntısına kadar sorguladığım için benden bıkmıyor, fakat önümdeki

ürünün çalışma mekanizmasını öğrenmeden rahat edemiyorum.

Bilim insanı olmak sadece Türkiye’de bulunularak yapılabilecek bir şey değil, yaptığımız araştırmalarda Türkçe makalelerin bize çok fazla katkısı olmadı; hep İngilizce araştırmalar yapmak durumunda kaldık. Bilimin dili İngilizce; fakat yapılan çalışmalara baktığımızda yine yabancı isimlere rastlıyoruz kaynak olarak. Ülkemizde bilimsel araştırmalara gerekli önemin verildiğini düşünmüyorum, bunun için yurt dışındaki imkânları da tanımak, anlamak gerekiyor. BAU Tıp bu imkânı en güzel ve bonkör şekilde sağlıyor.

Yapılan bir çalışmanın yurt içiyle sınırlı kalması beni demotive eder; bu yüzden, ilgilendiğim işe zaman ayırarak elimdeki ürünün ya da araştırmamın evrensel bir boyut kazanmasını isterim; bilim insanı olmak için evrensel olabilmek önemli.

Ülkemizin adının uluslararası alandaki bilim arenasında da tanınmasını ve ödüller almasını sağlamak, böyle bir ekibin içinde bulunmak beni çok mutlu eder. Tüm insanlığa hizmet vererek iyi bir bilim insanı olmak, yurdumuzun tüm dünyada bilim alanında tanınıp takdir edilmesi için yapılacak olan buluşlar ancak bu yolda mümkündür. Ben de bu konuda elimden geleni yapmak için özgün bir hekim ve bilim insanı olmak istiyorum.

Küçük yaşımdan bugüne gelene kadar “ne olmak istiyorsun?” sorusuna kararlı bir şekilde hep tek bir cevabım olmuştur. “İyi bir hekim olmak.” İyi hekim olmanın hep dışa açık olup öğrenmeyi, kendini geliştirmekten geçtiğini düşünüyorum. Her zaman bu yolda aktiviteler yapıp kendimi geliştirmeye çalıştım. Kendime idol edindiğim şuan uzmanlığını yapan bir kuzenimin varlığı beni tıpa daha çok yakınlaştırdı. Tıpı kendime yaşam biçimi olarak seçmeyi ve bu uğurda kendimi iyi bir hekim olmaya adadım. Tıp fakültesini sırf test başarısı yüksek kişiler değil gerçekten tıpa ilgisi olan ve bu büyük sorumluluğun altından kalkabilecek kişilerin seçmesi gerektiğini düşünüyorum. Bu noktada da üniversitenizin bu anlayışı beni sevindiriyor. Gönüllülük esasına dayanan bu mesleğin kattığı en büyük şeylerden biri de manevi zenginlik. Hayat Ağacı yaşlı bakım evi ve huzurevinde kısa bir süre gönüllü olarak çalıştım ve bu süre içinde gerçekten yardıma muhtaç insanların ufak şeylerle ne kadar mutlu olduklarını gördüm.

Hekimlik insanı maddi ve manevi olarak doyuran bir meslek. Bir hastanın doktoruna minnettar bir bakışı bile yeter insana. İnsanlarla iletişim içinde olmayı çok sevdiğimden, çaresiz olanlara umut vermeyi istediğimden hekim olmayı seçtim. Ben hasta olan insanlara elimden geldiğince yardımcı olmak ve hasta olan bir insanın benim sayemde hastalığından kurtulmasının manevi huzurunu duymak istiyorum. İnsanlara yardım etmeyi seviyorum. İnsanlar ölüm ve hayat arasında kaldıklarında onlara hayatı vererek mutlu olmalarını istiyorum. Bir hastanın iyileşmesinde benim de payımın olması güzel bir şey olsa gerek.

Çocukluğumdan beri doktorluğun kutsal ve itibarlı bir meslek olduğunu düşünüyorum. Bu ve daha bir sürü sebepten aşık olduğum meslek olan doktorluğu en iyi şekilde yapmak istiyorum. Ayrıca tıp sürekli insanın kendini geliştirebileceği bir meslek. Araştırmayı

seven ve bilim insanı olmak isteyen biri olmam da beni Bahçeşehir ailesine yönlendiren neden oldu.

BAU Tıp hem iyi tıp doktorları olarak bugünün toplum ve hastalarına üstün kalitede hizmet verecek, hem de iyi bilim insanları olarak bilimsel araştırmalarıyla yarının sağlık sorunlarına çözüm bulacak hekimler olarak yetişmemize yardımcı olacak, bu işe gönül yoluyla kendini adanmış donanımlı öğrenci yetiştirmeyi hedefleyen büyük bir aile.

Hem bilimsel olarak hem de hayallerimi gerçek yapma yolunda her türlü donanıma sahip laboratuvarları, öğrencilerin fikirlerine önem veren ve onların elinden tutan üstün nitelikli öğretim kadrosu, sahip olduğu uluslararası imkanlar, usta çırak ilişkisiyle eğitim, benim Bahçeşehir Üniversitesi'ni istememdeki sebepler arasında. Ancak asıl isteme sebebim araştırma odaklı bir anlayışa sahip, hekim- bilim insanı düşüncesi beni etkiledi.

Tıp alanındaki araştırma konusundaki istekliliğimi etrafımdaki insanlar da biliyordu. Lise matematik öğretmenim de bunu hissetmiş olmalı ki tıp fakültesinde profesör olan bu alanda bilimsel çalışmaları bulunan abisiyle tanışmamı sağladı. Hekimlik mesleğinin gelişmesi için Ar-Ge çalışmaları oldukça önemlidir. Teşhis ve tedavinin isabeti için teknolojik gelişmelerden faydalanmak ve bunu tıp alanına dahil etmeyi önemsiyorum. Ben de bu konuda dört yıldır Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde Prof. Dr. Murat Canpolat ile çalışmalar yapıyorum. Bu süreçte sarılık tedavisi için bir fototerapi cihazı geliştirdik ve patentini aldık.

Yakın tarihte ise kendi başımdan geçen bir olay sebebiyle cilt kanseri tanısı adına çalışmalarda bulunduk ve biyopsi gerekmeden bir krem aracılığıyla fotodinamik terapi yöntemi ile hem teşhis hem tedavi için bir çalışma yaptık. Özetle bu çalışmanın konusu 'Bazal hücreli karsinomların fotodinamik teşhis ve tedavisi'dir. Genellikle tedavi

ALA'nın tropikal uygulaması sonucu PpIX in ağırlıklı olarak tümör hücrelerinde oluşması, daha sonra uygun dalga boyunda PpIX'in uyarılması floresans veya fosforesans enerji seviyesine uyarılan PpIX'ların enerjilerini oksijen moleküllerine aktarmaları ve uyarılan oksijen moleküllerinin toksik hale gelip içinde buldukları hücreleri tahrip etmesi sonucu oluşur. Maksimum tedavi normal dokuya az zarar vererek kanserli hücreleri tahrip etmektedir. FDT'ye tam yanıt vermeyen ve total eksisyon yapılacak olan hastalarda PpIX floresans emisyonu tümörün sınırlarını belirlemek amacıyla kullanılacaktır.

Mesleğe girip detayları öğrendikten sonra da başka fikirlerimin gelişeceğini umuyorum.

BİSEP başvuruları sırasında standımıza ilgi yoğundu

Yaşadığımız her olayın, anın bir sebebi olduğuna inanırım. Kötü ya da iyi tüm tecrübelerin toplamıdır hayat. Benim doktor olmak isteme tutkum da belki de arkadaşımın gözümün önünde camın içinden geçmesi ve ona ambulansa giderken ilk ve belki de hayati müdahaleyi annesinin o soğukkanlılıkla yapmasıyla başladı. O an o kadın gözümde kahramana dönüştü. Ben de onun gibi cerrah olma isteğini buldum kendimde. Benim tıp hayalim böyle yeşerdi. Çalışıp çabalayıp her tökezlediğimde kendimi cerrah olarak hayal ettim, bakalım yolun sonunda ne olacak.

Kendim adına meslek seçme sürecinin sonuna geldim ve birçok doktorla ya da adaylarıyla konuştuğumda -ki çoğu seçmememi tavsiye eder ama kendileri yine dünyaya gelse doktor olurum derler sanırım bu işin içine girince bırakmak mümkün değil- onların bahsettiği özellikleri kendimde bulabiliyorum. Ne uzun çalışma saatleri, ne yıllarca o kalın kitapların arasında boğulmak korkutmuyor beni. Sonundaki o bir teyzenin "Allah razı olsun yavrum"una değmez mi zaten? Birinin hayatına dokunmak, o kişinin hayatını daha kaliteli yaşamasını sağlamak, bunların verdiği tatmin duygusu yaşamadan bilinmez ama şimdiden paha biçilmez geliyor kulağa. Sevmeden yapması zor bu mesleği derler ve ben bu işi gerçekten severek yapacağıma inanıyorum.

Gerek okulum Kabataş Erkek Lisesi'ndeki laboratuvar imkanları gerek biyoloji ve kimya öğretmenlerimizin teşvikleri sayesinde birçok araştırma, deney ve uygulamada görev aldık. Bunlar küçük başlangıçlar oldu merak duygumun gelişmesinde. Kafamda bilim ve tıp konusunda fikirlerin ve gelecek hedeflerimin oturmasını sağladı. Bu alandaki deney ve araştırmalarda zevk aldığımı fark ederek bu programa başvurduğum. Yönelimlerim doğrultusunda da iyi bir eğitim almak, gelişmek istiyorum.

1996 yılında İstanbul'da doğdum. İlkokulu İstanbul'da Çevre İlköğretim ve Bilfen İlköğretim okullarında okudum. 2010 yılında girdiğim Kabataş Erkek Lisesi'nden 2015 yılında mezun oldum.

Meslek seçimi konusunda, küçüklüğümde beri doktor olmak istiyordum, hatta 8. sınıfta kadın doğum veya nöroloji alanında uzmanlaşmak istediğime karar verdim. Bu yıl YGS ve LYS sınavlarında elde ettiğim sonuçlar açıklandıktan sonra hangi üniversitede en iyi tıp eğitimimi alabileceğimi araştırmaya başladım. Bu bağlamda Bahçeşehir Üniversitesi'nin Beşiktaş ve Göztepe yerleşkelerindeki tanıtımına katıldım. Bahçeşehir Üniversitesi Tıp Fakültesi öğrencilerini iyi bilim insanı ve hekim olmayı vaadettiğini söylediler, ben de bu söze güveniyordum. Peki, ben bu donanımlı tıp fakültesine ne vaadedebilirim?

Açıkçası ben küçüklüğümde beri fen derslerine daha çok ilgi duydum. Birçok okullararası bilgi yarışmalarına katıldım, çeşitli dereceler elde ettim. Tübitak sınavlarına girdim. Benim girdiğim zamanda 6, 7 , 8. Sınıfta yapılan SBS sınavında 6.sınıfta soruların tümünü doğru cevaplayarak Türkiye birincisi oldum. 7. sınıfta arkadaş grubumla beraber çektiğimiz kısa filmle dereceye girdik. Çeşitli resim, şiir ve hikaye yarışmalarında başarı ödülleri aldım. İlköğretimimi okul 2.si sırasında bitirdim. Kabataş Lisesi'ne de SBS Türkiye 1866.sı olarak girdim. Kabataş'ta yıl içerisinde çalışarak Folklor Klubü ile birlikte 2 yıl yazları Avrupa'da ülkemizi farklı yöremizdeki oyunlarla temsil ettim. Yazları ve yıl içinde Galatasaray Spor Klubü altyapısında yüzdüm. 6 yıldır piyano çalıyorum. Hobi olarak ise fotoğraf çekiyor, karakalem çizim yapıyor ve hikayeler yazıyorum. Okul sergilerinde çıkan resimlerim bulunuyor. Kabataş Erkek Lisesi'nden 90.37 ortalamayla ve takdir derecesiyle bu yıl mezun oldum.

'Neden ben tıbbı bu kadar çok istiyordum?' sorusunun cevabı olarak da sizlere şunu söyleyebilirim: Benim için her zaman birine

yardım etmek , o insanın bir gereksinimini gidermek hatta mutlu etmek önemli olmuştur. Üstelik o insana sağladığımız yararın, onun elindeki en büyük değerini yani sağlığı ve hayatı olması çok güzel bir şey. Bununla birlikte, ben asla diplomasını aldıktan sonra sadece hasta bakacak ve bu yolla geçimini sağlamak amacıyla olan bir doktor olmayı hayal etmedim. Kendim için tıp dışında başka bir meslek düşünmedim. Mühendislerden oluşan ailem beni tıptan vazgeçirmek için zaman zaman çalışsa da ben kafama koymuştum. Hep okuyayım, insan vücudunun sırlarını daha fazla öğreneyim istedim. Boş zamanlarımda internette hastalık araştırır, tezler okurum. Genel olarak nörolojik veya psikolojik olan rahatsızlıkları da hayatımdaki insanların davranışlarını analizleyip gözlemleyerek benzetmeye alışırdım. Benim için bir tür oyundur bu.

Kabataş Erkek Lisesi, bünyesinden çok sayıda doktor çıkarmakla ünlüdür. Bu da Kabataş'ın sahip olduğu biyoloji zümresine maledilir ve o zümrenin efsane olduğuna inanılır. Bize Campbell / Reece Genel Biyoloji kitabı üzerinden ders anlatılırdı. Dersler çok hızlı geçer, ben de derste bir günlük not defterime hocanın söylediği her şeyi yazardım. Eve gidince gerçek defterime renkli kalemlerimle o dersi geçirirdim. Sınav dönemlerinde öğrenci arkadaşlarımdan en çok rağbet ettiği ders notları benimkilerdi. Genel olarak sınıfta veya okulda en yüksek biyoloji notlarını alan öğrencilerden biriydim.

Öğle aralarında, biyoloji ve kimya derslerimizin laboratuvar deney çalışmalarında gönüllü olarak görev aldım. Sözelimi, bitkinin kök ve gövdelerinden farklı bölünme evrelerindeki hücreleri tek başımıza bulup renklendirip mikroskopta fotoğrafladık. Hayvan iç organlarını keserek solunum ve dolaşım sistemlerini öğrendik; çok heyecanlandığımı hissettiğim en önemli çalışma ise kandan DNA izolasyonu ve elektroforezi çalışmasıydı.

Neden Tıp İstiyorum?

Tıp Fakültesi aslında benim için bir hayaldi. Çocukluk hayalim... Çocukken doktor gördüğümde "Doktor olmak istiyorum ben de beyaz önlük giymek istiyorum" derdim. Yaşım ilerledikçe ortaokulda ve lisede tıp fakültesi benim için hayal olmaktan çıkıp bir hedefe ve amaca dönüştü. Artık bir amacım vardı. Beyin cerrahı olmak. Ortaokuldan beri beyin cerrahı olmak için kitaplar okuyup, internette araştırmalar yapıyorum. Benim için tek olan mesleğin gerçek olması için hep çalıştım. Lisede her zaman notlarımı yüksek tutmaya çaba gösterdim. Çünkü beyin cerrahı olursam birçok fikirlerim ve amacım gerçekleşmiş olacak. İnsan yaşamını güzelleştirmek ve birçok hastalıklara özellikle de ölümlle sonuçlanan hastalıklara çare bulmak istiyorum. Bence tıp bilimi kişinin sadece puanı yettiği için okunması gereken bir alan değil, eğer kişi tıp alanında okuyorsa onun için mesleği, hayatı olmalıdır. Her zaman mesleğini yaparken mutlu olmalı yoksa bir ömür geçmez.

Bana neden BAU Tıp diye soracak olursanız; bir kişinin hayallerini gerçekleştirdiği, sadece Türkiye’de aldığı eğitimle değil tüm dünyadaki sağlık bilimi hakkındaki gelişmeleri takip eden, öğrencinin hasta ile birebir görüşebilmesini sağlayan, istediği alanda uzmanlaşabilmesinde kolaylık gösteren, adayın tıpta bir dünya devi

olacak kadar kendisini geliştirebilmesinde imkan sağlayan bir okul. Tıp fakóltesi her yerde okunmamalı sonuçta bir sağlık ocağında doktor mu olacaksın deseler, yoksa alanında çok iyi bir beyin cerrahı olmak mı bunun cevabı için BAHÇEŞEHİR ÜNİVERSİTESİ TIP diyorum.

Yurtdışına açılmak, beyin cerrahisi hakkında birçok şey öğrenmek, hayallerimin, hedeflerimin gerçek olması için BAU TIP'ta okumak ve BEYİN CERRAHI olmak istiyorum.

Tanıtım günlerinde başvuran adaylar, öğrencilerimizden birebir bilgi edindiler

1996 yılında Muğla'nın Milas ilçesinde doğdum. Öğrenimime Milas'ta küçük bir ilkokulda başladım. İlçede ve küçük bir ilkokulda olmak, alacağım eğitimin yeterliliği konusunda beni endişelendiriyordu. İlk hedefimi o zaman belirlemiştim fen lisesinde okumanın bana katacağı artıların farkında ve bilinçli olarak istemiştim ve bu yönde çalıştım. Her şey yolunda gitti ve ilk hedefime ulaştım. 75.Yıl Muğla Fen Lisesi'ni kazandım. Öğrenimime bu okulda devam ettim. "Doktor olmak istediğine ne zaman karar verdin?" sorusu bana geldiğinde aklıma hep bu küçük ilkokul ve 1.sınıfta sorulan "Büyünce ne olmak istiyorsun?" sorusu gelir. Tabi ki 30 kişinin 25'i doktor olmak istiyordu ve ben de bu gruba dahildim. Yıllar içinde gördüm ki arkadaşlarım tıp eğitiminin uzunluğunun ve zorluğunun farkına vardıkça vazgeçerken bende tam tersi oluyordu. Bu alandaki isteğim, ilgim ve merakım her geçen gün katlanarak artıyordu. Ufak bir rahatsızlığımdaya bile doktora gitmek, onun teşhis ve tedavilerinden sonuçlar çıkarmak, tecrübelerinden bir kesit dinlemek, ona bir şeyler sormak istiyordum. Daha sonra yazılan ilaçların içerikleri dikkatimi çekmeye başladı, bu dönem farmakolojiye ilgi duyuyordum. Aynı dönem organik kimyaya da vurulmuştum. Arkadaşlarımın aksine organik kimyayı sadece sınavda soru çıkacak bir konu olarak görmüyordum. Bu yüzden de lisede bu konuya sıra gelmesini bekleyemedim. Zaten lisede öğretilen kadarının beni tatmin etmeyeceğine emindim. Kendi kendime bir şeyler yapmaya, öğrenmeye çalışıyordum. Sonunda lisedeki öğretmenim ilgimi fark etti, birlikte TÜBİTAK Kimya Olimpiyatları'na hazırlandık. Lisedeki bir yılımı sadece organik kimyaya ayırdım. Derken daha sonraları kendimi ders aralarında internete yayınlanan ameliyat videolarını izlerken bulmaya başladım. Çoğu arkadaşımın öğrenerek, korkarak baktığı o ameliyatlar beni fazlasıyla heyecanlandırıyordu. "Tıp olmazsa ne yaparım?" sorusunu da kendime sordum ama yanıt bulamadım. Benim sınava hazırlanırken bir B planım yoktu. Ne olursa olsun, ne

kadar zamanımı alırsa alsın okuyacaktım bu bölümü kararlıydım meslek seçimimde. Belki de en büyük motivasyon kaynağım bu oldu. Kendimi başka bir meslekte mutlu hayal edemiyordum. Sınava hazırlandığım yıl hayallerime yaklaştığımdan olsa gerek başka bir şey düşünemez oldum. Tıbbı giden arkadaşlarıma aynı ameliyatı defalarca anlattırıp, onlardan kadavra fotoğrafları istiyordum, onları incelemek hoşuma gidiyordu. Ameliyatların kadavraların yanında bir de bana tıp okumanın zorluklarını, doktor olmanın gerektirdiği fedakârlıkları anlatıyorlardı. “Günlerce uykusuz kaldığın olacak, bazen ailene yeterince zaman ayıramayacaksın” diyorlardı ama onların bu şekilde dezavantajmış gibi anlattıkları beni korkutmuyordu. Aksine yüreklendiriyordu. Çünkü ben bu mesleği ne parası ne statüsü ne de başka avantajları için istiyordum. Ben bu mesleği birileri için umut, yeni bir başlangıç olabilmek için veya bir çocuğun hayatını kurtarabildikten sonra o annenin sevinç gözyaşına ortak olabilmek, bir teşekkürünü duyabilmek için istiyordum. Yaşamla ölüm arasındaki incecik çizgide bir şans elde edebilmek için istiyordum. Daha önce hiç görmediğim, hiç rastlamadığım belki bundan sonrada hiç karşılaşmayacağım insanlar için gerçekten bir şeyleri değiştirebilmek istediğim, kendi hayatımdan fedakârlıklarda bulunmaya hazır olduğumu düşündüğüm için bu mesleği istiyordum. Sadece iyi bir hekim değil, kendini sürekli yenileyen, karşılaştığı sorunlara pratik çözümler üretebilen bir hekim olarak kendimi yetiştirmek istiyordum. BAU Tıp’a hayallerimi gerçekleştirebilecek eğitimin verildiğine inandığım için başvurudum. Umarım hayallerimi gerçekleştirme yolunda sizlerle birlikte olur, sizlerin deneyimlerinden yararlanabilirim.

Çok teşekkür ederim.

T.C.
TÜRK PATENT ENSTİTÜSÜ

FAYDALI MODEL BELGESİ

No: TR 2013 01000 Y

Bu Belge 551 Sayılı Patent Haklarının Korunması Hakkında Kanun Hükmünde Kararname'nin 162 nci maddesi uyarınca 28.01.2013 tarihinden itibaren 10 yıl süre ile verilmiştir.

Salih BEKTAŞ
Enstitü Başkanı a.
Patent Dairesi Başkanı

TÜRK PATENT [●] ENSTİTÜSÜ

Ben iyi bir bilim insanı olmak istiyorum çünkü insanlara faydası olabilecek yeni şeyler keşfetmek istiyorum. Birilerine yardımcı olabilmek beni çok mutlu ediyor. Onların yüzündeki gülümsemenin sebebi olmak beni de gülümsetiyor.

Benim çok sevdiğim bir abim var. Gerçek abim değil ama ben onu öyle görüyorum. Onun annesi yaklaşık bir yıldır kanserdi ve birkaç gün önce vefat etti. Ben bu süreçte abimin ve ailesinin, annesinin hastalığı için ne kadar çaresiz kaldıklarını ve ellerinden onu kurtaracak hiçbir şey gelmediği için nasıl üzüldüklerini gördüm. O zamanlar anneme yardımcı olmak için bir şeyler yapabiliyor olmayı çok istedim ama olmadı. Ülkemizde ve dünyanın her yerinde bu hastalığa yakalanmış birçok insan var. Onların aileleri de benzer şeyleri yaşıyorlar. En önemlisi de hastanın kendisi çok zor şeyler yaşıyor hem psikolojik olarak hem de tedavi olarak. Kanser, insanları maddi ve manevi olarak çok yıpratıyor benim gördüğüm. İşte bu nedenlerle ben kanserin tedavisini bulmayı çok istiyorum. Annemi kurtaramadım ama bununla mücadele etmek zorunda kalan diğer insanları kurtarabilirim belki. Tedaviyi bulamasam bile bu konuda araştırmalar yapmak ve uğraşmak istiyorum. Altı yıllık eğitimden sonra kanser üzerine çalışmak istiyorum ve ben bu çalışmalarla ülkemize Nobel'i getirebileceğime inanıyorum.

Ben tıp okuyunca sadece doktor olarak kalmak istemiyorum. Bunun için tıp okuyan çok insan var ama ben onlardan farklı olmak, dünyaya farklı pencerelerden bakmak ve yurtdışında çalışmak istiyorum. Tıp çok geniş bir dünya ve ben bu dünyanın ufak da olsa bir parçası olmak istiyorum çünkü eğer bu işi yaparsam, ilerde geri dönüp hayatıma baktığım zaman pişman olacağımı düşünmüyorum. Aksine yaşadıklarımla ve yaptıklarımla insanlara yardımcı olduğum için mutlu olacağımı ve "İyi ki bu mesleği seçmişim" diyeceğimi düşünüyorum.

Ben gözlem yapmayı, araştırmayı, bir iş için uğraşmayı ve bunu başarabilmek için sabırla çalışmayı seviyorum çünkü aklıma bir şeyi koyduğum zaman o işin olabilecek en düzgün şekilde bitmesini istiyorum.

İşte ben yukarıda açıklamaya çalıştığım sebeplerden dolayı iyi bir bilim insanı olmak istiyorum ve bana bu hayalimin gerçek olmasında Bahçeşehir’de okumanın çok farklı şeyler katacağını ve kendimi geliştirmemde yardımcı olacağını düşünüyorum.

Herkesin çocukluktan başlayan ve belirli bir yaşa kadar değişim içerisinde olan meslek hayalleri vardır. Siz de çocukken astronot ya da polis olmak için hayaller kurduğunuzu inkar edemezsiniz. Benim hayallerimde en çok yer tutan meslek bilim adamı olmaktı. Sadece çocuklukla da kalmadı bu hayal. Çocukluktakinden farklı olarak bilim adamının ne anlama geldiğini bilerek ilköğretim sıralarında devam etti ve lise sıralarında katlanarak büyüdü. Tamam doktor olmak istiyordum. Neşterimle hayalleri kurtarmak, insanlara yardım ettiğinizde içinizde oluşan o huzuru her gün yaşamak istiyordum. Ama içimdeki küçüklükten gelen bilim adamı olma hayali hiç de yabana atılabilecek gibi değildi.

İstanbul Atatürk Fen Lisesi'nde geçirdiğim dört koca sene, gelecekte nasıl bir yaşam sürmek istediğim konusunda kesin karar vermeme sağladı. Lise 2'de başladığım, lise 4'te YGS-LYS çalışmalarımın ortasında olmama rağmen devam ettirdiğim 3 senelik Tübitak proje çalışmalarım boyunca iki bilimsel makale çıkarabilecek düzeyde çalışmada bulundum. Şuan için hedefim ilk senemde liseye ait çalışmalarımı sonlandırıp bilimsel dergilerde yayımlamak. Daha sonra ise devam ettiğim üniversitenin bu konudaki imkanlarını sonuna kadar kullanarak bilimsel çalışmalarımı sürdürebilmek. Kişisel hedefim 6 sene sonunda yayımlanmış 10'dan fazla makalemın olması. Ve ileriki yaşantımda bu çalışmalarımın kesintiye uğramadan devam etmesi.

Üniversite hayatım boyunca kendimi geliştirmek, mezun olup geriye dönük baktığım zaman, dolu dolu geçirdiğim 6 sene görmek istiyorum. Şimdiye kadar elimden geldiği kadar önem verdiği sosyal sorumluluk projelerini, devam edeceğim üniversitede de sürdürmek ve okuduğum lisede kurduğum, kurucu başkanlık görevini yerine getirdiğim "Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Kulübü" ile ortak faaliyetlerde bulunarak bir zamanlar benim olduğum durumdaki

kardeşlerime de yardım edip, sosyal açıdan doygun bir üniversite hayatı geçirmek en büyük arzum.

Eğer büyük resme bakacak olursak, yani bana “Kendini 20 sene sonra nerede görüyorsun?” gibi bir soru yönelttiğinizi varsayacak olursak cevabım; “Sağlam bir akademik eğitim ve sosyal açıdan dolu dolu geçirilmiş altı senelik bir tıp fakültesi eğitimi sonrasında ilk olarak yurtdışında doktorasını tamamlamış, daha sonra USMLE sınavı ile John Hopkins’te Beyin ve Sinir Cerrahisi alanında uzmanlığını tamamlamış ve Türkiye’ye dönmüş, Bahçeşehir Üniversitesi Tıp Fakültesi bünyesinde pırıl pırıl öğrencileriyle araştırma projelerine devam ederken bir yandan da üniversiteye bağlı Medical Park Göztepe Hastane Kompleksi’nde neşteriyle hastaların yaşamına ışık tutan, durumu olmayan hastalar için haftada yarım gün de olsa elinden geldiğince ücretsiz muayene yapan, sadece iyi bir hekim olmakla kalmamış, iyi bir araştırmacı ve iyi bir insan olarak yetişmiş biri” olarak gördüğüm olurdu.

Şimdiye kadarki hayatım boyunca, eğer bir şeyi gerçekten istiyorsam ve istediğim şeyi elde etme yönündeki inancım tam ise önüme çıkan engelleri kararlılığımı kaybetmeden aşım hedefime ulaşma noktasında yılmadan çalışıp çabaladığıma inanıyorum. Projede çeşitli haksızlıklar sonucunda kağıt üzerinde hedeflediğim dereceyi elde edememiş olsam da bu üç senelik sürecin bana teorik ve pratik anlamda ne kattığının açık bir şekilde farkındayım. Bu farkında olduğum katkılardan birisi de hiç şüphesiz başta Doç. Dr. Serdar Durdağı hocam olmak üzere, bana inandığım değerlerin peşinden gitmemi öğütleyen, başaracağıma dair inançlarını daima koruyan ve beni cesaretlendiren hocalarım, abilerim ve ablalarımın tanışmış olmam. Ve şuan gerçekten istediğim ve elde etme yönündeki inancımın tam olduğu şey; ileride iyi bir bilim insanı olabilmek, kendimi yirmi sene sonra yukarıda anlattığım yerde

görebilmek. Sizin de desteğiniz ve bana duyduğunuz güven ve inanç ile başaramayacağım bir şey değil. İşte bu yüzden, henüz lise sıralarında yapabileceğimi bizzat deneyerek ispat ettiğim, ileriki yıllarda da istikrarlı bir şekilde devam edebileceğime dair inancım ve bu işe karşı duyduğum arzu tam olduğu için iyi bir bilim insanı olmak istiyorum.

Evrenin ve dünyanın ömrünü düşündüğümüzde biz insanlar olarak bu zaman diliminde o kadar küçük yer kaplıyoruz ki. Bu sonsuzlukta silinip gitmemek için elimizden gelen tek şey arkamızda izler bırakmaktır. Ben bunun, düşünerek ve faydalı şeyler üreterek olacağına inanıyorum. Aynı zamanda kendi çabaların, denemeyanılmaların, aylarca düşünmenin sonucunda bulduğun bir şeyin işe yaramasının verdiği tadı başka hiçbir şeyde bulamayacağımı bildiğim için bilimle uğraşıyorum, buna devam etmek de istiyorum.

Araştırmacı olmak bir meslek değil, bir yetenek ve yaşam tarzıdır bana göre. Yani araştırmacı olmak istiyorum deyip araştırmacı olunmaz, bu biraz insanın içinde olması gereken bir şeydir ve ben bunu kendimde küçüklüğümünden beri hissedirim. Araştırmacılığın yanı sıra doktor olmayı da kendimi bildim bileli istiyorum. Bunda çocuk hemşiresi olan annem ve ameliyathane hemşiresi olan teyzemin etkisi büyük sanırım. Onların yanında gittiğim hastane ortamı beni hep büyüledi. Henüz 12 yaşındayken teyzeme olan yoğun ısrarlarım sayesinde ameliyathanenin içinde açık safra kesesi ve guatr ameliyatlarını izleme fırsatım oldu.

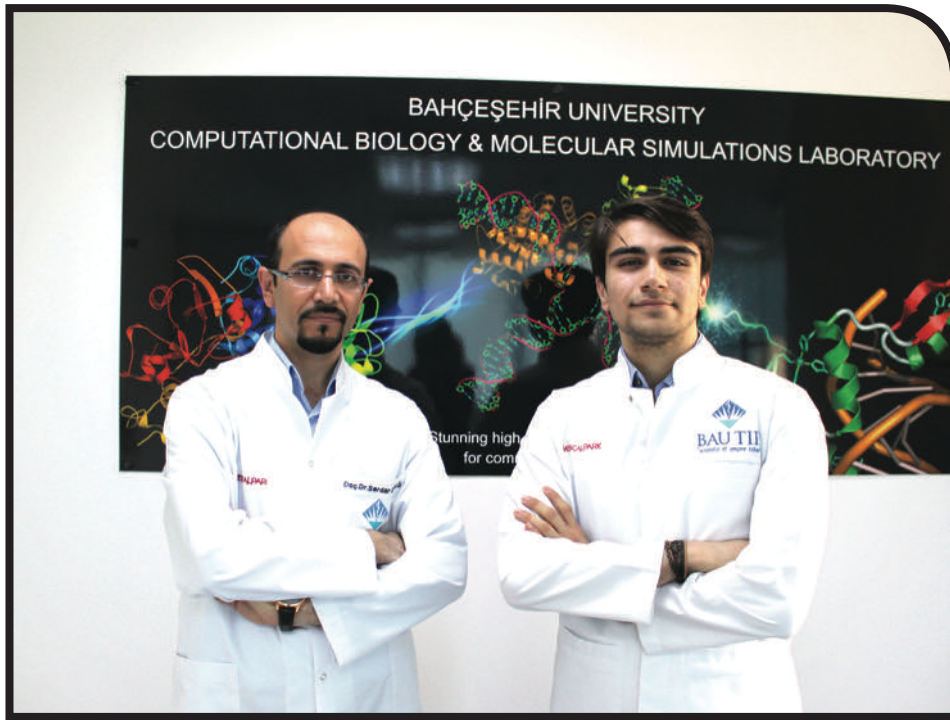
Sıradan bir doktor olarak kalmayı hiçbir zaman düşünmedim. Bunun için gideceğim üniversiteyi çok iyi belirlemem gerekiyordu. Televizyonda Türker Kılıç'ın konuşmasını dinledikten sonra ise benim aradığım üniversitenin Bahçeşehir olduğu, sizin aradığınız öğrenci tipinin de benim gibi olduğu düşüncesine kapıldım.

Tıp okuma sürecinde kendimi olabildiğince geliştirmek ve öğrenciyken dahi insanlığa faydalı şeyler üretmek, kendime en uygun alanı bütün alanların eğitimi gördükten sonra seçip bu alanda Türkiye ve dünyada en iyi doktor olabilmek hedeflerim arasında. Bunu başarmak da hayata sadece tek bir yönden değil bütün yönlerden bakarak yapılabilir. Bu yüzden ilk hedefim branşım

ne olursa olsun insan beynine ve psikolojisine her yönüyle hakim olmak olacak.

Birçok insan hastalığından dolayı değil, bunun tanısının konulamamasından, yanlış konulmasından ya da geç konulmasından hayatından oluyor. Bunu önlemenin en iyi yolu insanı her anlamda çok iyi tanıyan, gözlem ve araştırma yeteneği gelişmiş doktorlar yetiştirmektir. Bunun için en iyi imkanları da Bahçeşehir Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde bulacağıma inanıyorum.

Doç.Dr. Serdar Durdağı ve öğrencimiz Mert Mestanoğlu, Hesaplamalı Biyoloji ve Moleküler Simülasyonlar Laboratuvarı'nda

Sayın Profesör Doktor Türker Kılıç,

Merhaba,

Azimli ve çalışkan bir öğrenci aynı zamanda müzisyenim. İstanbul'da doğdum. İlkokulu Özel Taş İlk Öğretim Okulu'nda okudum. Orası benim için ikinci bir aile gibidir, bana sorgulamaya dayalı öğrenmeyi öğreten, İngilizcemi bu seviyeye getiren ve benim fen derslerine olan ilgimi geliştiren Taş ailesidir. Eğitimime Beşiktaş Atatürk Anadolu Lisesi'nde devam ettim.

Size neden kaderime BAU Tıp ile devam etmek istediğimi anlatmak istiyorum. Öncelikle aklıma tıbbın nereden girdiğinden bahsetmek isterim. Her şey House M.D. izlememle başladı aslında. Aklımdaki tıp düşüncesinin temeli burada kuruldu, bunun yanı sıra ailemdeki tek doktor benim dayımdır ve küçüklüğümde beri ne zaman buluşsak azmi beni etkilemiştir. Etrafındakilere yardım etme isteği onu benim kahramanım yapmıştır. 10. Sınıfın yazında Boğaziçi Üniversitesi'nde gittiğim kursta tıba en yakın psikoloji dersi vardı ben de o dersi aldım. Beyni yakından incelemiş ve bazı epilepsi gibi hastalıkları görmüştük ve o andan sonra dedim ki ben doktor olmak istiyorum ve nörolojide uzman olmak istiyorum. Geldik 11. Sınıfa artık yavaş yavaş büyüyorduk ve ben mesleğimden emin olduğumdan dolayı bununla ilgili bir şeyler yapmak istiyordum. İlkokuldan arkadaşımın annesi, yani Türkan Uslu, Avrasya Hastanesi'nde Başhekimdi ve nöroloji bölümünde uzmanlık yapmıştı. Ben de dedim ki bundan daha büyük bir şans olamaz! Yanında staj yapabilir miyim diye sordum ve 1 ay boyunca staj yaptım. O kadar fazla enteresan şey gördüm ki büyülenmiştim. Artık beni tıptan kimse geri çeviremezdi. 11. Sınıf yazında köye gitmiştik. Karadeniz'de Oca adında bir köy. Orada bir tanıdığımız Alzheimer hastası idi. Etrafındaki insanların üzüntüsü, ona bakma zorunlulukları, hayatlarının kısıtlanması beni derinden

etkilemişti. Bunun bir çözümü olmalı demiştim. Sizin üniversitenizde ben buna çözüm bulabileceğimi düşünüyorum. Sadece Alzheimer değil daha bir sürü tedavisi bulunabilinecek hastalık var Parkinson gibi. Bu düşüncelerimin hayal olmadığını düşünüyorum. Hatta size neden bunu gerçekleştirmek istediğimi şöyle anlatıyım. ÖSYM tıp için 40.000 sınırı getirdi bu demek ki 1. de doktor olabilir 40.000. de. Ben 8496.yım (sınavım ne yazık ki istediğim gibi geçmedi, dediğiniz gibi bence de başarı tek bir sınavla ya da test becerisiyle ölçülemez.) Benim diğer doktorlardan bir farkım olsun istiyorum. Ben herkese aynı ilacı yazan, deri döküntüsüne “strestendir sinirlenmeyin” diyen, sıradan doktorlardan farklı olmak istiyorum. Ben her bir bireyi bir araştırma konusu olarak alan, hastalığının sebebini araştıran köküne inen, araştırmacı, sağlık dünyasında yenilikler yaratacak bir birey olmak istiyorum. Ben bir bilim adamı olmak istiyorum aslında ve istediğimi bana verebilecek tek yerin BAU Tıp olduğuna inanıyorum. Üniversitenin 1400 saatlik öğretim zamanı, yurtdışı olanakları, araştırma laboratuvarları ve geriye kalan her şeyinden faydalanmak istiyorum ki bu hedefimi gerçekleştirebileyim. Ben kaderimi sizinle yazmak istiyorum!

Bunun dışında piyano çalıyorum. Fulya Sanat etkinlikleri gibi çeşitli yerlerde görev aldım. Klasik müzikle yakından ilgileniyorum, özellikle romantik dönemden Chopin Rachmaninov ve Scriabin favorimdir. Kendi yazdığım parçalar vardır. Özel ilkokuldan müthiş bir İngilizceyle mezun oldum bunu heba etmemek için yurt dışı imkânlarının harika olmasından dolayı BAU’yu istiyorum. Ve her şeyden çok bunca sene aileme destek olmak için sizin BİSEP programınıza başvuruyorum.

Teşekkürler.

Bilim Meraktan Beslenir

Çocukluğumda en sık duyduğum cümle “Çok fazla soru soruyorsun” idi. Çevremde olanlara karşı her zaman çok meraklı olmuşumdur. Yeni şeyleri öğrenmek beni hem heyecanlandırıyor hem de mutlu ediyordu. Araştırarak, büyüklerime sorarak ve gözlemleyerek sürekli yeni şeyler öğrenmeye çalışıyordum. Şırnak’tan Gebze’ye, Gebze’den Amerika’ya giden hayat serüvenimde çok farklı insanlarla bir araya gelme fırsatı yakaladım. Farklı insanlarla vakit geçirdikçe ve onları gözlemledikçe insan yapısını daha yakından tanıma fırsatı elde ettim. İleride psikiyatri okuyarak bu merakımın devamını getirmek istiyorum. Türkiye’de 10 dakikalık muayene ve ayda bir yapılan görüşmelere dayanılarak hastalara yanlış teşhis konulduğuna şahit oldum. Türkiye’de her hastalığa ilaç yazma geleneğini yok etmek için geniş çaplı çalışmalar yapmak istiyorum. İnsanın kafasında psikolojik sorunları büyük ölçüde yenebileceğine inanıyorum. İlaçtan ziyade hastalarla kurulan yakın temaslar ve derin analizler sonucu hastaların iyileşebileceğini kanıtlamak için elimden geleni yapacağım. Türkiye’deki klasik uygulamaların yerine bireye yönelik onu uzun vadede topluma kazandırmak için çalışacağım. Bunun için toplumdaki insanların psikolojik rahatsızlıklara karşı önyargılarının kırılması gerektiğine inanıyorum.

Bu mesleği seçmemde hayat serüvenim çok etkili oldu. 12 kardeşlik ve çok zor geçiniyorduk. Annem şizofreni hastasıydı ve ilaçları alınamıyordu. Annemin geçirdiği sanrılar çocukluk dönemimin en canlı hatıralarıdır. İlk olarak ondan duymuştum Freudyen söylemleri ve ilk defa o zaman yakınmıştı Allah'a neden bana kız çocuğu verdin diye. Biz istenmeyen kız kardeşler olarak bir şey diyemedik. Büyüklerimize bir şey demeye ne hakkımız ne cesaretimiz vardı. Toplumun neden böyle olduğunu hep sorguladım kendi kendime ama belli ki çoğu kişiye göre daha şanslıydık. Okula gidip gelirken ablamla montlarımızı değiştirdik. Ben üç kardeşimden kalan montu giydiğim için yıpranmıştı ve ısıtmıyordu. Ablamı beklerken Ali Amcaların evinden hep gürültü gelirdi. Ali Amca 65-70 yaşlarında imamdı. Yeni evli sayılırdı 6. eşinden sonra dayanamamış 25 yaşındaki Gule Abla ile evlenmişti. Kızın ailesi pek mutlu olmuş ne de olsa kutsal meslekti imamlık. Ali Amca iki yıl içinde ağır psikolojik sorunlar yaşamış ve karısını, kendisini öldürmeye çalışan bir katil olarak görmeye başlamış. İşin sonu her gün kavga gürültüyle sonlanmış. Baba evine gitmek isteyen kıza ailesi namusu kirlendi diye sırt çevirmiş. Gule Abla 5 ay içinde çok büyük bir değişim geçirdi. Yüzünde gündün güne yeni bir kırışıklık eklendi. Gördüğüm bu olay bana en büyük bulantıyı hissettirmişti. 8 yaşında bir kız olarak gittim bunu belediye başkanına anlattım ama hiçbir şey yapılmadı. Benim yapabileceğim bir şey yoktu o şartlarda ama ya diğerleri. Belli ki haklılarmış insanın her şeye alışabileceğini söylerken. Çocukluğum beni şaşırtan olaylarla geçti. Aynı olaylar beni tekrar tekrar şaşırttı ve üzdü. Alışamadım. Sokakta kızını, karısını tekmeleyen adamlara, bu kadınları namusları kirli diye evine almayan ailelere, kadınların bu kadar ezilmesine... İnsanları çözemiyordum. Çözemedim. Yaşadığım yerden kaçmak için çok çalıştım. Kaçınca bu problemlerin beni rahatsız etmeyeceğini umuyordum ama yanıldım ve oradaki insanlara yardım etmek için elimden geleni yaptım. Tevitöl Lisesi'ni kazandıktan sonra Gebze'ye yerleştim. Okul neredeyse yaşadığım ilçe kadar büyüktü ve

hayatımda karşıma çıkmayan fırsatlarla doluydu. Elime geçen ilk ve son fırsatmışçasına her şeyden yararlanmak için elimden geleni yaptım. Çok fazla alana yönelmek LYS sınavımın kötü geçmesine neden oldu ama Tevitöl'de öğrendiklerimin hayatım boyunca faydasını göreceğime eminim. Doğudan batıya gelmek ve ortama alışmak benim için kolay olmadı. Aynı ülkede yaşıyorduk ama id ve süperegomuz tamamen farklıydı. Farkında olmadan kalbimi çok kırdılar ben istemeden yanlış anlaşıldım. Heidegger'ın evrene atılmışlık fikrini ilk defa bu kadar hissettim. Dayanamayacağımı düşünüp dönmeye karar verdim ama pes etmek bana göre değildi. Sonuna kadar mücadele etmem beni yapan en önemli şeydi. İnsanları gözlemleyerek onları daha yakından tanıdım ve kendimi kabullendirmeyi başardım. Tevitöl hayatına alıştım sonunda ama 10. sınıfta yeni bir deneyim beni bekliyordu. AFS-YES programları ile Türkiye'den seçilen 50 öğrenciyle birlikte Amerika'ya gittim. Yeni insanlar, yeni kültürler, yeni alışkanlıklar... Çevremde olan onca farklılığın arasında çok fazla şey öğrenme fırsatı buldum. Orada beni en çok mutlu eden şeylerden biri özürülü arkadaşlarımızın bizimle aynı derslere girmesi ve eşit muameleye tabi tutulmasıydı. Çevremde psikolojik rahatsızlık yaşayan kişiler (Annem, kardeşim ve yakınlarım) olduğu için bu alanla ilgili yapılan şeyler dikkatimi çekmiştir hep. Amerika'da bu hastaların tedavileri merkezlerden ziyade evlerde yapılıyordu. Sosyalleşme ve kendini geliştirme imkânı bulan hastalar doktorların gözetiminde tedavi ediliyordu. Doktorlar da bu durumdan memnundu çünkü hastalarla vakit geçirdikçe onları yakından tanıma fırsatı elde ediyor ve teorik bilimin yanında pratik bilimde de kendilerini geliştirme fırsatı buluyorlardı. Türkiye'de maalesef bu alanda yapılanlar çok yetersiz. Kardeşime teşhis koyana kadar 7 tane ilaç tedavisi kullandılar ve buna 5-10 dakikalık muayeneden sonra karar verdiler. Buna kesinlikle son verilmesi gerektiğine inanıyorum ve ileride bu tür şeylerin yaşanmaması için elimden geleni yapacağıma eminim.

Yukarıda kesitlerle anlattığım hayat serüvenim benim için kolay olmadı ama çevremde elimden tutan insanlar vardı. Bir insanın hayatı değiştirebileceğine inanıyorum ve gelecekte hayallerini gerçekleştirmek isteyen insanlara yardımcı olmak istiyorum. Bilim insanı olmak istiyorum çünkü daha yaşanır bir Türkiye için insanları aydınlatmak istiyorum. Bilimde yeni buluşlara imza atmak ve Türkiye’de daha modern uygulamaların yapılması için çalışmak istiyorum. Toplumda yaşadığım bulantıların ve sanrıların son bulmasını, çevremde olanları gözlemleyerek değil harekete geçerek insanlara yardımcı olmayı hedefliyorum. On dakikalık muayeneden sonra hastalarına ağır ilaç veren doktorluk geleneğini yıkmak ve hastaların sorunlarını derine inerek çözmek istiyorum.

Benim için hayatta en çok merak uyandıran obje canlıların en üst noktasında bulunan insandır. Eğer insan denen yaratığı anlayabilirsem diğer yaratık ve canlıları da daha rahat anlayabilirim diye düşünmüştümdür. Ancak bunu bir felsefeci ya da edebiyatçı gibi soyut boyutlarda değil hep somut boyutlarda yapmak istedim. Amacım insanı maddi ve manevi her yönüyle tanımak, anlamak ve onun canlılar arasındaki yerini bir şekilde anlamlandırmaktı. Bu nedenle insan beyninin şifrelerini çözmek veya en azından bu yolda mesafe kat etmek benim hep ilgi alanımı oluşturdu. Bu amaçla bir şeyler yapmalıydım, bu konuda bana en yardımcı olabilecek yegane şeyin tıp, yani hekimlik olduğuna karar verdim. Bunda belki babamın mesleğinin tıp doktoru olmasının da etkisi olmuştur. Ancak bu kararı verirken açıkçası bilim adamı olmak gibi bir düşünce kafamda oluşmamıştı, ta ki bundan 3 ay öncesi bir konferans sırasında Prof. Dr. Türker Kılıç'ı tanıyınca kadar. Evet belki tıp doktoru olmak istiyordum ama açıkçası bu konunun ucu açık ve dünya tıp literatürüne geçecek kadar bilimsel çalışmalara gebe ve ihtiyaç duyulan bir alan olduğunu düşünmemiştim. İşte o gün bu konferans sonrası karar verdim, insanı tam olarak anlayabilmek için ben tıp alanında bilim adamı olmalıydım.

Son zamanlarda kariyer planlamamı yaparken yukardaki düşüncelerin ışığında kendimi gelecekte hep bir psikiyatrist olarak görmeyi hayal ettim. Niye mi? Çünkü bana göre insan zihninin derinlikleri günümüz bilim dünyasının en gizemli kısmıydı, yani tam bir bilinmezlikler denizi! Psikiyatrist olma isteğim de bu bilinmezlikler denizine dalma arzumdan kaynaklıydı.

Bizim ülkemizde hekimlik mesleği kişinin sadece hayat standartlarını üst seviyelere çekmesine yarayan bir meslek olarak algılanmaya gelmiş ve bunun da olmazsa olmaz koşulu gibi kabul edilen uzman olma olgusu ana hedef haline getirilmiştir. Dolayısı ile TUS sınavı da tıp fakültelerinin önünde aşılması gereken en önemli engel ve koşul

haline konmuş ve bir tıp fakültesinin başarısı buna endekslenmiş gibi gözükmemektedir.

İlginçtir ki Bahçeşehir Üniversitesi Tıp Fakültesi'nin tanıtım konferansına gittiğimde Sayın Türker Kılıç kendi hedeflerinin sadece tıp doktoru yetiştirmek olmadığını, aynı zamanda tıp dünyasına bilim adamı yetiştirmek olduğunu söylediğinde bir anda tüm algılarım değişti. Bu günden sonra düşünmeye başladım. Psikiyatrist olmaya bu kadar hevesli bir adamın bu hayalini daha büyük bir resimde düşünmemesi için hiçbir sebep yoktu. Sadece doktor olmakla kalmayıp daha büyük işler yapabileceğimi ve bilim dünyasına bu şekilde katkı yapabilme olanaklarının olabileceğini daha önce kimse bana anlatmamıştı. Yıllardır içimde olan tabip olma hayalim şimdi kendini yeni bir boyuta geçirip tamamlanıyordu.

Şu an artık arzum ve hayalim açık ve net; insan zihninin bilinmeyen yönlerini araştırmak, hastalıkların bilinmeyen taraflarını ortaya koymaya çalışmak . Yıllardır lise müfredatı, YGS, SBS v.b. sınavlarla boğuşmaktan dolayı kendisi için pek de bir şey yapmamış gibi hisseden zihnim artık hedefini buldu. Ben artık bu dünyaya ve insanlığa katkılarda bulunacak bir tıp insanı, bir bilim adamı olmalıyım.

Neden bilim adamı olmalıyım sorusunun cevabı artık kafamda yerini buldu. Zihin ve karakter yapısını bu iş için yaratılmış gibi gören bir kişi olarak söylüyorum: beynimi, vaktimi, heyecanımı insanların yaşamını daha iyi, daha sağlıklı hale getirmek uğruna harcamalıyım. Bana göre bunu yapmanın en iyi yolu ise tıp eğitimini aldıktan sonra elimizdeki mevcut bilgileri bugün olduğundan bir adım öne geçirmek için daha kapsamlı bilimsel çalışmalar yapmak. Bence "bilim adamı" olmak; sadece bir meslek edinme kaygısı ile değil, insanın tüm hayatının akışını bu yöne kaydırarak ve tüm algılarını açarak ilim tahsil etmesi demektir ve ben buna hazırım.

Tıp fakültesini kazandığım takdirde keşke demeyeceğime eminim, ben kazanmak için elimden geleni yaptım. İstemediğim bir işi yapmak istemiyorum cümleleri ağızımdan belki yüzlerce kez çıktı. Ben çok iyi üniversitelerde iyi bölümler kazanabiliyorken bu mesleği yapmak için (gerçekten cesaret gerektirdiği düşünüyorum halen) yaptığım puanı yok sayarak tekrar hazırlandım. Tıp kazanacağım dedim. İnandım ve çok çalıştım.

Tıp eğitimi süresince öğrendiği her bilgiyle daha fazlasını araştırıp kendimi geliştirmeliyim diye düşünüyorum. Neticede her öğrendiğim bilgi iş hayatına atıldığımda yanımda bir öğretmenim, danışacağım bir meslektaşım olmadan değiştirebileceğim bir hayat anlamına gelebilir. Bu mesleği heyecanımı koruyarak her gün tıp fakültesine ilk ayak basışımdaki heyecan ve öğrenme aşkıyla yapmak en önemli amacım olacaktır. Usta çırak ilişkisiyle öğrenilen bu meslekte en önemli yardımcılarım öğretmenlerim olacaktır.

Her mesleğin zor şartlarının olmasının yanı sıra insanla doğrudan ilgilenen bu meslekte şartların daha sıkıntılı olacağı açıktır. Buna ek olarak kimse hekimlere mutlu bir şekilde gelmeyecek, biz sadece hiçbir ayırım yapmadan her insanın tedavisi için elinizden geleni yapmakla yükümlü olacağız, bir çift bize biz evleniyoruz demeye değil bizim çocuğumuz olmuyor demeye gelecek, kimse bizimle mutlu anlarını değil sağlık sorunlarını paylaşmaya gelecek. Fakat bunlar dışında biz belki de insanlar için bir umut ışığı olacağız onların durmuş kalbinin tekrar atışlarını duyacağız, kimilerinin ellerinden tutup onlara ikinci kez yürümeyi öğreteceğiz, kimisinin son nefesiyle birkaç kişiye hayatta ikinci bir şans vereceğiz, bizlerin ellerinden şifayı bulan yaşlı amcanın mutluluk göz yaşlarını yine şifalı ellerimizle sileceğiz, yeni doğmuş bir bebeğin çığlıkları arasında bir annenin mutluluğunu izleyecek kısacası belki de beyaz önlüklü bir kahraman olacağız. Ben tüm bunları bilerek tıp mesleğini bir

varış noktası olarak değil hayat boyu sürdürebileceğim bir yolculuk olarak görüyorum.

Empati ve merak düşünür olmanın gerekliliklerindedir. Meraksa bilim insanının en önemli özelliklerindedir. Dünya bu konuma geldiyse, bilinmelidir ki, bu merak ile ortaya çıkan sorgulama ve bu yönde yapılan araştırmaların bir sonucudur. Bilgi ise bilim insanının anahtarlarındandır. Merak olmadan soru sormak, bilgi olmadan da sorunun cevabını bulmak mümkün değildir. Bilim insanı olmak sabır, büyük emek ve çok çalışmanın sonucunda gelir. Bilim insanı iyi bir gözlemci olmalıdır. Her şey gözlemlemek ile başlar. Soruların kaynağı da çözümlerin kaynağı da bu gözlemlerin sonucudur. Sadece ülkemizde değil, dünyanın her yerinde bir alanda çalışmalar yapan mutlaka birçok kişi vardır. Bilim her gün hızla gelişen bir alandır ve takip edilmezse geride kalınır. Sonuçta bilim yüzyıllardır birikerek birbiri üzerine kurulan bilgilerden oluşur. Bilimsel düşünce belli bir zihin disiplini gerektirir. Bu disiplini kazanan bir kimse her şeyden önce gerçeğe dönüktür. Olaylara saygılıdır. Yargıları tutarlıdır. Olgulara dayanmayan genellemelerden kaçınır, önyargılara, dogmatik inançlara saplanmaz. Bilimsel kurallara göre bilim adamı yetiştirilmez. Bilim insanı eleştireldir. Yanlışlanabilirlik ilkesi beraberinde eleştirel bakış açısıyla bakmak gerekir.

Bende anlattığım bu özelliklerden baskın olarak sabır, merak ve çok çalışmanın olduğunu belirtmek isterim. Bilimin sistematik ve düzenli ilerlemesi gereklidir. Bu bağlamda üniversiteler dahil olmak üzere birçok kurum oluşturulmuştur. Ben de Bahçeşehir Üniversitesi'nin bünyesinde bilimsel çalışmalarda bulunmak isterim.

Neden Bilim İnsanı Olmak İstiyorum?

Uzun zamandır iyi hekim olma isteği içindeydim. Fakat neden bilim insanı olmak istediğimi 11. sınıftayken anladım.

Fizik dersindeydik ve hocamız manyetizma konusunu anlatmaya başlamıştı. Manyetik alan birimi Tesladan , büyük bilim insanı Tesla'dan bize bahsetmeye başladı. Ne yazık ki hayatımızın bu kadar içinde olan bu insanı o kadar da tanımadığımı fark etmiştim. Ama o bizim için inanılmaz bir şey icat etmişti. Alternatif Akım. O an Tesla sadece benim değil bütün arkadaşlarımda içinde inanılmaz bir heyecan uyandırmıştı. Dünyada neredeyse her ülkede kullanılan alternatif akımın altında Tesla'nın imzası vardı. İşte ben de böyle bir şey yapmak istediğimi anladım. Uzun yıllar insanlığa yarar sağlayacak bir şeyin mucidi ben olmak istiyordum. Fakat Tesla'dan farklı olarak benim tutkum tıp dünyasıydı. İçimdeki merak ve çalışma isteğimi birleştirdiğimde tıp dünyasında bütün insanlığın yararına buluşlar yapabileceğimi hissettim. Belki ameliyat sonrası iyileşmeyi kolaylaştıran, iltihaplanma ihtimalini sıfıra indiren yeni ameliyat teknikleri bulmak; belki daha önce nakli yapılmamış bir organın naklini gerçekleştiren ekibin öncüsü olmak; belki de sonucunda ölümün kaçınılmaz olduğu viral bir hastalığı tedavi etmek ...

Yine de bu hayaller yetersiz. Daha çok bilmeye, araştırmaya ve çalışmaya ihtiyacım var. Bu sene zorlu sınav hazırlığında hayallerim bana güç verdi. Hayallerin çok güçlü bir çalışma kaynağı olduğunu ve çalışmanın başarıyı getireceğini bu sene çok iyi anladım. Gelecekle ilgili yolumu çizerken yanımda olmasını istediğim ve bana amaçlarıma uygun eğitimi verecek üniversiteyi çabuk bulduğum için de çok şanslıyım.

Tıp fakültesi okumanın, bilim insanı olmanın büyük bir adanmışlık gerektirdiğinin farkındayım ve bu adanmışlığı yerine getirebileceğime dair şüphem yok. Bir yola başlarken öncelikle kendine bir hedef koymak gerektiğine inanırım. Hedefimi belirledikten sonra da ona ulaşabilmek için metabolizmamı son kapasitesine kadar kullanmaktan kaçınmam. Bu sene bunu çok iyi bir şekilde uyguladığım için farkındayım.

İstediğim şey sadece doktor olmak değil ve Türkiye'deki tıp fakültelerinin çoğu sadece bu yönde eğitim veriyor. Oysa ben aldığım ilhamlar doğrultusunda gerçek bir bilim insanı olmak istiyorum. Tıp dünyasını kocaman bir galaksi olarak hayal ediyorum ve bu galaksinin büyük bir kapısı olduğunu düşünüyorum. Bu kapıyı açacak anahtarın da BAU Tıp Fakültesi olduğunu biliyorum. Bu kapı açıldıktan sonra burada yapacağım çok şeyler var. Hayallerimin gerçek olması çok uzun bir süreç. Fakat kapıyı açmadan gerisi gelmeyecek. Bunun için sabırsızlanıyorum.

T.C.
MENEMEN KAYMAKAMLIĞI
Özel Gelişim İlköğretim Okulu Müdürlüğü

10.06.2011

Sayı : B.08.4.Ö.İ.O..0.0.245/140
Konu : Eğitim Bursu hk.

Sevgili Öğrencimiz;

Okulumuz öğrencisine yakışır davranışların ve üstün akademik başarılarla 2010-2011 eğitim -öğretim yılında okul üçüncüsü olarak, Özel Gelişim Koleji'ne % 100 eğitim bursu ile devam etme hakkı kazandın.

Burs hakkın lise eğitimin süresince devam edecektir.

Seni kutlar, başarılarının devamını dileriz.

Serdar ÖNER
GELİŞİM OKULLARI KURUCUSU

Not : 18 Temmuz-8 Ağustos 2011 tarihleri arasında bursluluk belgeleriyle kayıt işlemlerinizi yaptırabilirsiniz.

GELİŞİM KOLEJİ Menemen Yolu Ulukent-İZMİR Tel.0232 332202 Faks.0232 8332232 GELİŞİM ÇOCUKEVİ 1746 Sokak No:19 Karşıyaka-İZMİR Tel.0232 3688034 Faks.0232 3693404 GELİŞİM İAOSB ÇOCUKEVİ 10006 Sokak No:42/35 İAOSB Çiğli-İZMİR Tel.0232 3283358 Faks.0232 3283359 www.gelisim.k12.tr info@gelisim.k12.tr

Neden Bir Bilim İnsanı ?

Herkes hekim olabilir. Asıl önemli olan senin nasıl bir hekim olacağındır. Kendini nasıl geliştireceğindir. Benim tıp hayalim herkesin dediği gibi küçük yaşlardan beri istediğim bir hayal değil. Belirsizliği, çaresizliği yaşadığım anda doktorun gözünün içine baktığımda gördüğüm birikimden doğan bir hayal. Bakış açılarının genişliğine hayran olmamdan doğan bir hayal. Aile bağlarım çok kuvvetlidir. Onların her dediği benim için çok kıymetlidir. Var olmaları yanımda olmaları bana güç verir. Eniştemin kalp yetmezliğinin olması ve bunun bir türlü anlaşılabilmesi hatta zatürree teşhisi konması üzerine ölümden dönmesi çok etkilemiştir beni. Çaresizliğin büsbütün göstergesidir çünkü. Bu durumun benzerini kendimde de yaşadım. Ortaokuldayken arkadaşlarımla aramda ciddi bir boy farkı vardı ve endokrin uzmanıyla görüştük. MR çekimi sonucunda hipofiz bezimde bir kitlenin olduğu söylendi. Bu durumdan benim haberim yoktu sadece aileme söylenmişti ve MR'ın altı ay içinde tekrarlanması gerekiyordu. Altı ay sonrakinde hiçbir bulguya rastlanmadı. İşte ben de o zaman ailemin altı ay boyunca hissettiklerini bir bir düşündüm. Yanlış bir rapor ailemin altı ayını mahvetmişti. Doktorların da bir insan olduğunu elbet hata yapabileceklerini biliyorum ama bunu yanı sıra hastaya gerekli ilgiyi göstermeyen, sabırlı olmayan ya da

hiçbir şeyi umursamayan doktorları, sadece para için bu işi yapanları da biliyorum. Bu nedenle bazılarının elini taşın altına koyması gerektiğini düşünüyorum. Gerçekten insanı seven, insana değer verenlerin doktor olmaları gerektiğini düşünüyorum. Kendimi de bu kategoriye dahil ediyorum.

Hiçbir zaman sıradanlığı kabul edemem. Okurken kendini geliştirecek bir birey araştırmalarla donanacak. Konferanslara katılacak. Tanıtımınızda Yağmur adlı bir öğrenciniz patolojiye olan ilgisini ve yaptığı araştırmayı anlatmıştı. Bu beni bilim insanı olarak yetişmeye daha da yakınlaştırdı. Daha tıpın kokusunu yeni almaya başlamışken böyle araştırmalara adım atabilmek büyük bir şans. Özellikle ilgin olduğu alanla ilgili çalışma fırsatı bulmak çok büyük bir imkan. Ben mikroskop kullanmaya bayılırım. Kabataş Erkek Lisesi'nde okurken de biyoloji hocalarımızın desteğiyle birçok konuda deney yapabilmıştik ki hoşuma en çok gidenlerden biri DNA izolasyonuydu. Aynı zamanda öğrencinizin daha 1. Sınıftayken makalesinin uluslararası bir dergide yayınlanması beni çok etkiledi. Kendimi de böyle başarılarla imza atmış gibi düşledim. Şu an belki düş gibi gelebilir ama fırsat verildiğinde çok güzel işler yapabileceğimi biliyorum.

Fakültemizde düzenlenen kurslarda öğrencilerimiz de pratik yapma fırsatı buluyor

Neden doktor ya da bilim insanı olmak istiyorum?

Hani derler ya bir insanın içindeki insanlık sevgisinin fazla gelmesi, onlara kendini adamak istemesi. Aslında bendeki istek de böyle başladı. Kendimde var olduğuna inandığım ve çevremdeki insanlardan da sıkça duyduğum 'pozitif enerjimi' ihtiyacı olanlar için, gözlerinde hafiften sönmüş o umudu, ışığı daha da alevlendirmek için kullanmak, birilerinin derdine çare olmak istiyorum. Onlar için bir beyaz melek olmak istiyorum. İnsanlık için kendimi adamak, hastalıkları yok etmek istiyorum. Temiz, sağlıklı bir dünya için, kendim için, ailem için, insanlık için güzellikler hayal ediyorum. Yaşamımdaki en büyük dileğim, isteğim bu.

Bunu farketmem annemin hastalığı ile başladı. 12 - 13 yaşlarındaydım o zaman. İşte o zamandan beri yegane dileğim, neredeyse tek hayalim tıp fakültesini okumak, kendimi insanlığa - bilime adamak, bilimdeki hatta hayattaki bilinmezlik perdesini kaldırmak.

Ve bunların yanında dürüst, gözlerindeki ışıltıyı hiç kaybetmemiş, insanları sadece muayene edilecek bir obje olarak görmek değil, onların derdi kendi derdim gibi peşlerinden koşan, gecesini gündüzünü, günlerini, aylarını, bütün enerjisini buna harcayan bir doktor olmak istiyorum. Sadece bilindik yöntemlerle değil sanatla,

sosyal aktivitelerle onları sosyal yaşamlarından uzaklaşmayacakları şekilde daha kısa sürede tedavi etmek istiyorum.

Mesela müzikle, kendim de müzikle ilgili olduğum için biliyorum insanı nasıl yaşama bağladığını, yaşama sevincini nasıl yerine getirdiğini. İleride inşallah bir doktor olursam uzmanlaşmak istediğim onkoloji bölümü kanser hastaları arkadaşlarımı, kardeşlerimi resimle, müzikle ve daha birçok sanat dalıyla hayata bağlamak temennim ve tedavi yöntemimin bir parçası...

Hatta bu hastalarım (hastalarımın da öte kardeşlerim, arkadaşlarım) daha küçük yaşlarda ise onlara özel hem eğitimlerini göreceği hem sosyal imkanlarını karşılayabileceği okullar açabilmek hayallerimin başında. Böylece yaşlılarından geri kalmasınlar, yaşlarını özgürce yaşabilsinler. Hatta öyle yerlerde kurayım ki bu okulları, okuldan ziyade bir hayat tarzı olsun onlar için. Oksijeni bol, tertemiz doğası olan, özgürce koşup oynayabilecekleri kısacası çocukluklarını doyusya yaşayabilecekleri, doğayla bir bütün olabilecekleri yaşam çiftlikleri.

Yazımın başında da dediğim gibi ben sıradan bir doktor olmak istemiyorum. Alışılmışın dışına çıkıp onlara hayatlarının geri kalanını, kaldıkları yerden devam etme imkanı vermek istiyorum. Sanki hiçbir şey olmamışçasına...

UNIVERSITY of CAMBRIDGE
ESOL Examinations
English for Speakers of Other Languages

100
CAMBRIDGE
ENGLISH
CENTENARY 1913-2013

Cambridge ESOL Entry Level Certificate in ESOL
International (Entry 3)*

This is to certify that

EMAZULU

has been awarded

Pass-----

in the

Preliminary English Test

Council of Europe Level B1

Michael Milanovic

Michael Milanovic, PhD
Chief Executive

Date of Examination **JUNE (91) 2013**
Place of Entry **ISTANBUL**
Reference Number **136TR0035394**
Accreditation Number **500/2414/0**

*This level refers to the UK National Qualifications Framework

Date of Issue 19/07/13
Certificate Number 0040755744

Regulated by
Ofqual
For more information visit <http://reginfo.ofqual.gov.uk>

Llywodraeth Cymru
Welsh Government

Accreditation

Neden iyi bir bilim insanı olmak istiyorum?

Bilim insanı olmayı çevremdeki insanların da aydın kişiler olmasını, kuracağım arkadaşlıkların, tartışacağım konuların bilimle ilgili olmasını istiyorum. Toplum yararına çalışmalarda bulunup başarının verdiği mutluluğu yaşamak istiyorum. Kalıplaşmış dar sohbetlere değil, geniş ve daima kendini yenileyen sohbetlere sahip olmak istiyorum. Bilim insanı olarak sadece Türkiye'den değil dünyanın her köşesinden arkadaşlarımın olacağını ve onlarla devamlı iletişim kurup tartışabileceğimi hayal etmek beni heyecanlandırıyor. Bilim insanı olursam sadece bilime katkı sağlamanın yanında o yaşam tarzını benimsemenin aynı zamanda benim düşünüş tarzımı, kişisel özelliklerimi pozitif yönde sürekli değiştireceğini düşünüyorum. Ben üretken olup hem kendi dünyamı genişletmek, hem de uzaktakini yakına getirip yakındakini de uzağa götürmek için bilim insanı olmayı amaçladım. Keşfetmenin ve üretmenin verdiği hazzı başka türlü bulamayacağımı düşünüyorum. Kendi ayaklarımın üstünde durmaya başladığım ve meslek hayatına adım atacağım şu günlerde neden bilim insanı olacağımı düşünmek beni çok heyecanlandırdı. Bu soruya cevap yazmak için düşünürken içimdeki isteğin daha çok farkına vardım.

Bilim insanı araştırmacı, sistemli çalışan, evrensel düşünebilen, hata yapmaktan korkmayıp risk alabilen, girişken, yaratıcı olmalı. Bu

özelliklerin kendimde olduğunu düşünüyorum. Küçüklüğümden bu yana elde ettiğim başarıları sistemli çalışmama ve araştırmacı ruhuma borçluyum. Çıktığım bu yolda da bu özelliklerimden vazgeçmeyip, sabırlı olup hedeflerimin peşinden emin adımlarla yürüyeceğime inanıyorum.

İyi bir bilim insanı olabilmek için tabii ki çok iyi bir eğitim de şart. Ancak eğitimin yanında kişinin kendini geliştirmesi, duyduğu istek ve kişisel özelliklerinin de çok önemli bir yere sahip olduğunun farkındayım. Ben bilim insanı olmanın özveri gerektirdiğini biliyorum, evet belki bu özveri çok büyük ama bana verdiği haz da o ölçüde benim için çok önemli.

Doktor olmak küçüklüğümden beri istediğim meslek. Hasta olan insanları iyileştirmek, onları ve ailelerini mutlu etmek herhalde sonsuz bir mutluluk. BAU'da hem doktor hem de bilim insanı olma fırsatını yakalamak isterim.

Kazandığım takdirde benim veya bir başka BAU bilim insanının NOBEL'e aday olmasının ve bu onura erişmesinin önünde bir engel olmadığını düşünüyorum.

Öğrencilerimiz Georgetown Üniversitesi'nde ders sonrasında
Prof. Dr. Aykut Üren ile birlikte

Neden İy Bir Bilim İnsanı Olmak İstiyorum

Neden bilim insanı olmak istiyorum çünkü küçüklüğümden beri her zaman meraklı olmuşumdur. Küçüklüğümden gelen; bir çocuk için anlamlı ama yetişkinler için saçma olan soru sorma isteğim zaman geçtikçe yerini daha anlamlı ve insanlık için önemli konular olan sorulara dönüşmüştür. Evren nasıl oluşmuştur, insanlar neden vardır, amacı nedir. Bir insan nasıl oluşur, nasıl doğar ve nasıl ölür sorularına büyüdükçe ilgim daha artmıştır. En sonunda hepsini olmasa da bazılarını araştırıp bulabilecek bir yaşa geldiğime inanıyorum. Bu soruların cevaplarını da bulmak ancak şuanki yaşımda seçeceğim yola bağlı olarak gerçekleşecektir. Tabii ki sadece kendim için değil bütün insanlığa yararlı olması amacıyla bu cevapları arayıp bulmak istiyorum.

Ben eğer sevdiğim bir konu hakkında çalışıyorsam, o konu hakkında ki her türlü bilgiyi öğrenmeden rahat edemeyen bir insanımdır. Sıkı ve düzenli bir çalışma sistemim vardır. Verdiğim kararlardan sonra asla geriye bakıp keşke öyle yapsaymışım demem çünkü bir kere buna izin verdiğinizde bunlar gittikçe artmaya ve sizin motivasyonunuzu düşürmeye başlar. Ben hayattaki ufak şeylerden motive olabilen bir insanımdır. Bir ders, konu, sınav için çalışıyorsam bana sadece yanımdaki insanların bana güvendiği belli eden bir gülümsemesi,

sırtıma vurması bile beni o konuda daha istekli kılar ya da sevdiğim işi yaparken güzel bir müzik eşliğinde çalışmak hem beni dinlendirir hem de işime daha çok odaklanmamı sağlar. Benim için yine de en önemli olan, yaptığım işi en iyi biçimde yapmaya çalıştığımı bilmek ve sevdiğim, saydığım insanların da bunu görüp bana olan bakış açılarını değiştirmek en büyük motivasyon kaynağımdır.

İyi bir insan ve iyi bir bilim insanı olmak için doğru özelliklerin bende bulunduğunu düşündüğümden bu yolda ilerlemeyi düşünüyorum. Sonuçta bu yol bir yerden sonra bizim hayatımız olacak ve o yolda aldığımız sonuçlar bizi üzecek veya sevindirecektir.

Neden Tıp Bilim İnsanı Olmak İstiyorum?

Bir bilim insanı olmak için gereken en önemli özellik bana göre bilinmeyene ve geleceğin neler getireceğine dair duyulan meraktır. Bu merak da insanı araştırmaya, gözlemlemeye ve deney yapmaya iter. Bunları gerçekleştirebilmek için de günümüzün, geleceğin teknolojisini ve küresel değişimi yakından takip ederek buna ayak uydurmak gerekir. İşte bu yüzden bir bilim insanı olmak istiyorum. İşimi yaparken hem Hippocrates'ten bugüne kadar gelen bilgileri kullanmak hem de günümüz teknolojiyle iç içe insanlığa hizmet etmekten mutlu olacağımı düşünüyorum. Tıp bilim insanı olmak bana göre sadece meslek değil aynı zamanda sabır, kararlılık ve insan sevgisi gibi var olan tüm özelliklerimi en iyi şekilde kullanmak demek.

Küçüklüğümde beri hep doktor olmak istedim ve bunun gerçek sebebini lise yıllarında anladım. Biyoloji dersine olan ilgim ve merakım diğer tüm derslere oranla çok daha ağır basıyordu. Okulumdaki en zor sınavlar biyolojiden olmasına rağmen ben her zaman severek ve isteyerek çalıştım. Farkına vardım ki gelecekte seçeceğim meslekte mutlu olmak istiyorsam mutlaka biyoloji ile ilgili olmalıydı. Eğer bir tıp bilim insanı olursam ilgi alanım bu yönde olduğu için kendimi daha iyi ifade edebileceğimi düşünüyorum. Nasıl büyük sanatçılar

sinema filminde oynarken değil de daha çok tiyatro oyununda seyircilerle birebir iletişim halindeyken yaptıklarının karşılığını anında alıyor ve bundan mutlu oluyorsa bir tıp bilim insanının da hastalarını tedavi ettiğinde onların gözlerindeki ifadeden aynı hazzı alacağını düşünüyorum. İnsanlara faydalı olabilme düşüncesi beni heyecanlandırıyor. Çünkü ben yapacağım işte başarılı olabilmenin o işe duyulan heyecanın büyüklüğüyle doğrudan bağlantılı olduğunu düşünüyorum. İnsanlar değiştikçe ve geliştikçe tıp bilimi de sürekli kendini yeniliyor. Bu da bilim insanının işine karşı duyduğu heyecanının ve merakının sürekli olmasını sağlıyor.

Tıp bilim insanı olmak istiyorum çünkü insanları seviyorum.

Tıp bilim insanı olmak istiyorum çünkü sabırlı ve kararlıyım.

Tıp bilim insanı olmak istiyorum çünkü tarafsız ve gerçekçiyim.

Tıp bilim insanı olmak istiyorum çünkü yeni fikirler üretmeyi seviyorum.

Tıp bilim insanı olmak istiyorum çünkü teknolojiyi kullanmayı seviyorum.

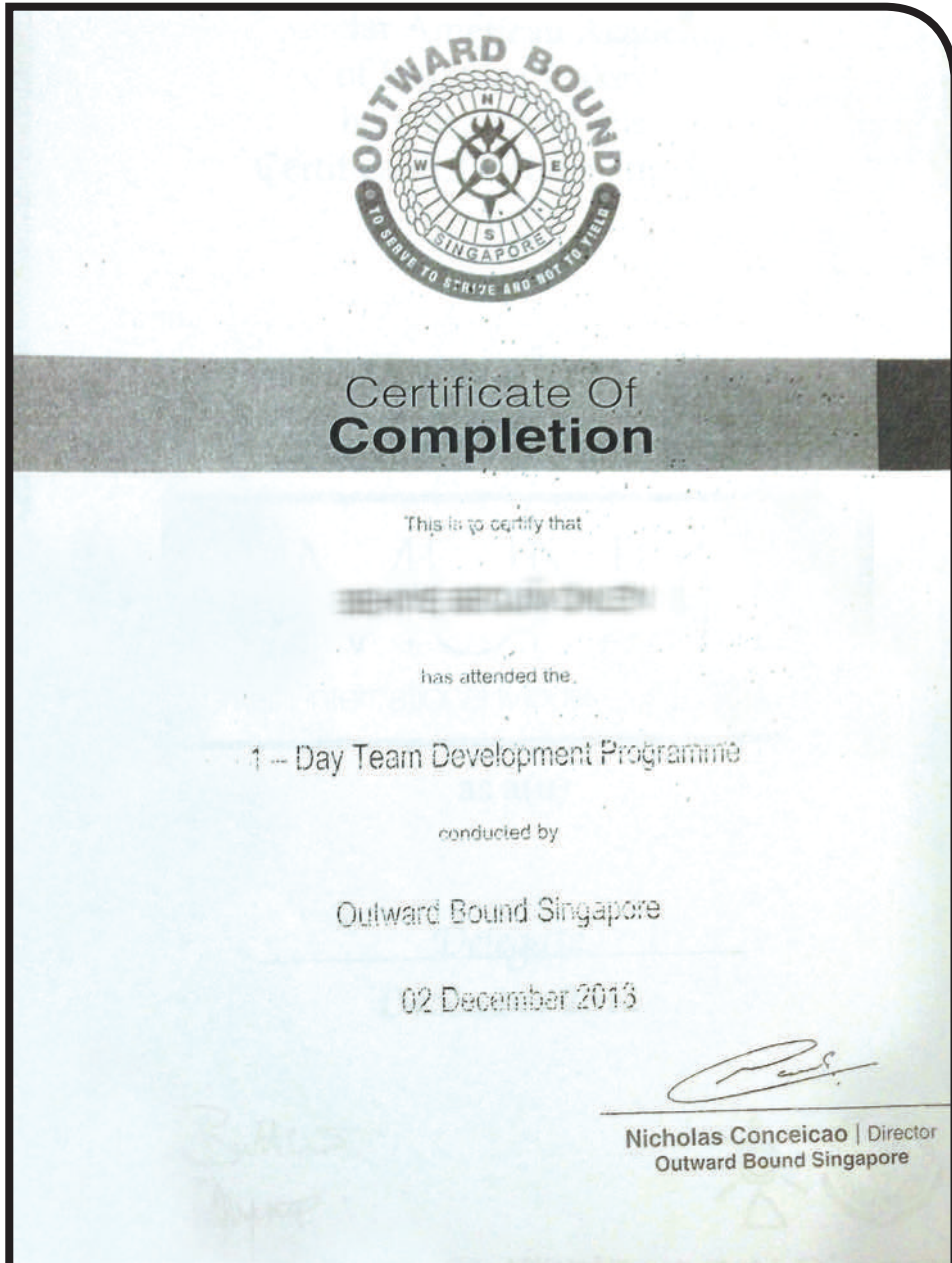
Tıp bilim insanı olmak istiyorum çünkü idealistim ve ne istediğimi biliyorum.

Tıp bilim insanı olmak istiyorum çünkü kendimi en iyi orada ifade edebileceğimi düşünüyorum.

İzmir’de doğdum, büyüdüm. İlköğretimimi, tam burslu olarak İzmir Gelişim Koleji’nde tamamladım. İlköğretim dönemimde birçok farklı sosyal ve akademik aktivitelerde yer aldım. Ulusal ve uluslararası matematik yarışmalarına katıldım. Nebraska Üniversitesi tarafından düzenlenen, 90 ülkeden 160.000 öğrencinin katıldığı American Mathematics Competition 8’de altın madalya aldım. MEB’in “Bu Benim Eserim” proje yarışmasında hazırladığım projeyi Ege Bölgesi finallerinde sergiledim. Okulumun orkestrasında başkemanca olarak 4 yıl yer aldım. İngilizcemi geliştirmek için Cambridge Üniversitesi’nin sınavlarına girdim, Model United Nations’a Costa Rica delegesi olarak katıldım. Yurtdışındaki dans ve müzik festivallerinde yer aldım. Yaşayacağım eğitim hayatının küçük bir kısmını kapsayan ilköğretim ve lise hayatıma baktığımda kendimi her zaman bir şeyi merak ederken, araştırırken ve çabalarken görüyorum. İsteddiği yere gidebilmek herkesin hayaliyken ben bunun farkına çok küçükken vardığıma inanıyorum. Liseyi İzmir Fen’de okudum, hayatımı etkileyecek bu okul tercihim rastlantı üzerine yapmadım. Liseye geçerken küçüklüğümlle ilgili bir anım benim hayal etmenin, çalışmanın ve istediğine ulaşmanın değerini çok iyi kavramamı sağladı. O zamanlar sekiz yaşında, henüz çarpım tablosuna geçmemiş bir ikinci sınıf öğrencisiyken sınıf öğretmenim tüm sınıfa bir test dağıtmıştı. Hepimiz bu testi çözmüştük ama ben çözüp öğretmenimin yanına gittim ve ona elimdeki testte kaç doğru yaparsam İzmir Fen Lisesi’ne girebileceğimi sordum. Öğretmenim de yazmayı henüz öğrenmiş bir öğrencinin bunu sormasına şaşırmış olacak ki bana bu konuyu sonra düşünebileceğimizi söyledi. Yıllar geçti, ben altı yıl öncesinden düşündüğüm yere ulaştım. Zor bir liseyi iyi bir ortalamayla bitirdim. İnsana hayatın hazır sunulmadığının bilincindeyim ve kendi hayatımı kendi temellerimin üstüne çıkararak dikmek istiyorum. Bunun belli adımlarla olabileceğini düşünüyorum. İlk adım: ne istediğini bilmek. Henüz çok küçükken anneme tıp eğitimi

almanın yanında benim de tıba kendi fikir ve araştırmalarımla katkıda bulunmak istediğimi anlattığımı hatırlıyorum. Günde yüzlerce hastayı ilaç yazıp gönderen bir doktor olmaktansa enerjisini, tıbbı ve kendini geliştirmeye veren bir doktor olarak hastalarımın hayatlarına dokunmak asıl isteğim. İkinci adım: kendine, hayata güvenmek ve cesaretli, girişimci bir ruha sahip olmak. Benim kendimi görmek istediğim yerlere ulaşabilecek biri olduğuma ve çalışma disiplinime inancım tam. Sanattan ve spordan zevk alabilmenin, aile bağlarını güçlü tutabilmenin, insanlarla iyi iletişim kurabilmenin gerçek hayat başarısı için çok önemli olduğunu düşünüyorum. Kendimi iyi geliştirdiğime, sosyal yönden kuvvetli olduğuma inanıyorum. Üçüncü adım: istediğini talep edebilmek ve çalışmak. Ben ufku geniş, farklı fikirlerden beslenebilen, düşünen, araştıran, çok iyi yabancı dil konuşabilen ve yurtdışına açılmada önü açık olan bir hekim olmak; her şeyden önemlisi de sabah kalktığımda "Bugün son günüm olsa ben yine ben olarak uyanmak isterdim" demek, yaptığım şeyi severek yapmak istiyorum. Fakültenizde eğitim alırsam temellerimin üstüne ideallerim doğrultusunda katlar çıkacağımı, severek okuyacağımı, bilime ve tıba katkıda bulunabileceğimi düşünüyorum. Oluşturmak istediğiniz öğrenci profiline uygun olduğum düşüncesiyle yaptığım başvurumun kabulünü umuyorum.

Prof. Dr. Gürsel Ortuğ, Martin sınıfı öğrencileriyle anatomi dersinde

Özel İstanbul Fatih Fen Lisesi'nden bu sene mezun oldum. ÖSYM'nin yapmış olduğu sınavlarda MF-3 puan türünde yerleştirme sıralamam 566'dır. Ve hayalimdeki bölüm tıp, doktor olmak istiyorum.

Üniversitelerin tıp fakültelerini araştırırken Bahçeşehir Üniversitesi ile karşılaştım. Bahçeşehir Üniversitesi'ni birkaç noktada cazip buldum. Öncelikle İngilizcemin tam manası ile gelişmesi için verimli bir hazırlık dönemi geçirmek istiyordum. Çünkü akademik yayınlar, makaleler ve eserlerin asıl dili İngilizce idi. Bilimsel konferans ve sempozyumlarda konuşulan dil İngilizceydi. Böylece bilgiye ulaşmada bir zorluk yaşamamak, bilim dünyasıyla doğrudan entegre olabilmek ve akademik çalışmaları daha yakından takip etmeyi amaçlıyordum. Ve Bahçeşehir Üniversitesi'nin hazırlık için yurt dışında dil okulunda okuma imkanını bu isteğimi tam bir şekilde karşılayacak mahiyette buldum.

Bahçeşehir Üniversitesi'nin uyguladığı kendine özgü eğitim programını yani ilk iki sene yoğunlaştırılmış temel bilimler eğitimini ve sonradan USMLE ve TUS gibi sınavlara hazırlanmaya erkenden ve daha rahat bir şekilde başlanılmasını ve böylece klinik eğitime daha geniş vakit ayrılmasını mantıklı ve fikirlerime uygun buldum.

Öğretim üyelerinin öğrencilere olan üst düzey ilgisi ve öğrencilerin hocalar ile kolayca diyaloga girebilmesi beni etkiledi. Özellikle neredeyse her öğrencinin bir hoca öncülüğünde akademik araştırma grubunun içinde bulunması ve Bahçeşehir Üniversitesi'nin bilim insanı yetiştirme vizyonu doğrultusunda gerekli hamiyeti göstermesi ve imkanlarını bu doğrultuda sarf etmesi beni buraya yakınlaştıran sebeplerden biriydi.

Bahçeşehir Üniveristesesi'nin eğitime ayırdığı bütçe sayesinde her üniversitede bulunmayan geniş olanakların; çalışma araç-gereçlerinin, modern teknolojik cihazların, mevcut labaratuvar

şartlarının iyi düzeyde olması ayrıca araştırma ve inceleme yapabilmek için gerekli doku ve organ örneklerinin, kadavraların, görsel meteryallerin yeterliliği, kararımı vermemde etkili oldu.

Üniversitenin öğrencilere sağladığı başarı burslarının öğrencilik zamanımda ihtiyaçlarımı giderecek miktarda olması da beni yönlendiren bir etken oldu.

Ayrıca üniversitenin eğitim ve kültür şehri olan İstanbul'da bulunmasının öğrencilik hayatımda bana faydalı olacağını ve beni daha aktif kılacağını düşünüyorum.

Bahçeşehir Üniversitesi'nin güçlü geçmişinin ve üst düzey eğitim imkanlarının beni başarıya götüreceğine inanıyorum ve işte bu yüzden sizin üniversitenizi tercih etmek istiyorum.

Ben tıpla ilgili her şeyi en başından anlatacağım. Bana çocukluğumdan beri herkes tıp okumamı söyledi. İnsanlar hala öyle söylüyor. Belki benim cidden tıp okumam lazımdı ve o yüzden etrafımdaki insanlar beni böyle yönlendiriyordu. Sırf herkes tıp yaz dediği için ben tıp yazmak istemiyordum. 12. sınıfın başında bile kesinlikle tıp yazmayacağım diyordum. Daha sonra çok sevdiğim ve abim gibi gördüğüm biri sayesinde tıp konusundaki fikirlerim biraz biraz değişmeye başladı. Artık tıpa olabilir gözüyle bakmaya başlamıştım. İkinci dönemin ortalarına yaklaştığımız zamanlarda tıp yazmaya karar verdim. Ama öyle belirli bir amaç yoktu daha kafamda, netleşmiş. Sadece tıp yazacağım diye düşünüyordum. Abim bir keresinde "Doktor olmak istersen göz doktoru ol derdim" demişti. O yüzden göz doktoru olmak istediğime karar vermiştim. Aynı zamanda benim gözlerimde biraz problem var; merak ediyorum gözün işleyişini, bende olan rahatsızlıklar gibi hastalıklar nasıl iyileştiriliyor diye. Biyoloji dersinde gözü işledik ama ben tıp okuyup öğrenmek istiyorum. Bir de benim çocukluğumdan beri gittiğim bir göz doktorum var. Ben çocukken doçent yardımcısıydı, şimdi profesör. Ben doktor olacaksam onun gibi olmalıyım diye düşünüyorum. Sanırım bu konuda örnek aldığım tek insan o, şimdilik. Hem akademik anlamda hem de insanlarla ilişki anlamında onun gibi olmak istiyorum. Ama göz doktoru olarak değil. Göz doktoru olma kararım değişti birkaç olay neticesinde. Yakın bir zamanda abimin annesinin çok hasta olduğunu öğrendim. Daha ne hastalığı olduğunu bilmiyordum. Ama abimin annesi için çok üzüldüğünü görüyordum. O zaman demiştim ki kendi kendime, ben bir gün iyi bir doktor olup insanları iyileştirmeliyim. Çünkü o zaman hem hasta insanlar sağlıklarına geri kavuşmuş olacak hem de abim gibi hasta yakınları için çok üzülen insanlar yeniden mutlu olacak. Ben o insanların yüzlerindeki gülümsemenin sebebi olmak istiyorum. Onlara yardım etmek istiyorum. Daha sonradan abimin

annesinin kanser olduğunu öğrendim. Ben kanserle ilgili pek bir şey bilmiyordum, aynı zamanda ilgimi de çekmiyordu. Annemin kanser olduğunu öğrenince çok üzüldüm ve araştırdım kanser neymiş, nasıl bir şeymiş diye. İnternette gördüğüme göre kanserin birçok tedavi yöntemi varmış ama kesin bir çözümü yokmuş. Ben annemi iyileştirebilmek, onun yine sağlıklı olduğunu görmek çok istemiştim ama yapabileceğim bir şey yoktu o an. Ben doktor filan değilim zaten ve kanseri kesin iyileştirecek bir şey de yokmuş. Çok yakın bir zamanda annem vefat etti. Ben onu iyi edebilmeyi, ona yardım edebilmeyi çok istemiştim ama olmadı maalesef. O zaman düşündüm ki ben doktor olup yapabilirsem, kansere tedavi yöntemi bulmalıyım. Anneme yardım edemedim ama ülkemizde, dünyada o kadar çok kanser hastası var ki; ben en azından onlara yardım edebilirim. Bir tedavi bulabilirsem işte o zaman bir sürü insan iyileşebilir. Kanser eskiden ilgimi çekmiyordu ama şimdi kanserle ilgili araştırma yapmaya hayatımı adayabilirim. Einstein'ın bir sözü varmış, yeni öğrendim. "Yalnızca başkaları için yaşanan bir hayat yaşanmaya değerdir." Ben hiç tanımadığım ve bir daha hiç görmeyeceğim insanlar iyileşsin, kansere tedavi bulayım ve tüm kanser hastalarına şifa olsun diye tüm ömrüm boyunca çalışabilirim. Yeter ki bir tedavi bulabilelim. Ayrıca ben çalışmayı çok seven biriyim. Şimdi yaz tatili ve benim yapacak hiçbir şeyim yok. Diyorum ki ders olsa da çalışsam. Tüm sene çalışınca böyle oluyor demek ki. Boş durmayı sevmiyorum o yüzden araştırma yaparak, kendimi, fikirlerimi her yönde geliştirerek yaşamaya devam etmek istiyorum. Bu yüzden ben iyi bir bilim insanı olmak, araştırmak, keşfetmek, insanlara faydalı bir şeyler bulabilmek çok istiyorum. Bunun için de BAU Tıp öğrencisi olmak istiyorum.

Neden Doktor Olmak İstedim

Merhaba. Tıp eğitimi almak ve iyi bir bilim insanı olmak istiyorum, çünkü kendimi iyi hissedeceğim bir alanda çalışmak böylece mutlu olmak ve insanlara olabildiğim kadar faydalı olmak istiyorum. Bilim insanı olmak istememdeki sebep kendi özelliklerimi düşününce yeni şeyler keşfetmeyi, parçaları birleştirerek sonra çözüme varmayı çok severim. Yani puzzle gibi birbiriyle uyumlu parçaları en ince ayrıntısına kadar inceleyip oradan onları birleştirip çözüme varmak bana büyük bir zevk verir. Ayrıca insanların önceden yapmadığı ya da cesaret gösteremediği şeyleri yapmak da çok hoşuma gider. İyi bir bilim insanı olunca bir şeyleri değiştirebilme ve birilerine yardımcı olma konusunda bir fırsat elde etmiş olacağımı düşünüyorum. Yani sonuçta benim yapacağım bir araştırma ya da bulduğum bir şey insanlar için büyük fayda sağlayabilir.

Ayrıca size beni şaşırtan ve etkileyen bir olaydan bahsetmek istiyorum. Bir gün yemek yerken iki doktorun konuşmasına kulak misafiri oldum. Konuşmalarından anladığıma göre bu doktorlardan birisi doğuda görev yaparken, bir kadın çocuğuyla birlikte gelmiş ve kadın doktora "Çocuğum geri zekâlı mı?" diye sormuş, doktor da hemen "Evet, senin çocuğun geri zekâlı" demiş. Muayeneden sonra yanındaki asistanı "Nasıl böyle bir kanıya bu kadar çabuk vardınız?"

diye sorunca da doktor çocuğun geri zekâlı olup olmadığına çocuk bu yaşta karar verilemeyeceğini ve böyle bir şeyin söylenmesi için testler yapılması gerektiğini söylemiş. Ama sonra gülerken böyle şeyleri çocuğun annesinin zaten anlayamayacağını ve bu yüzden böyle bir yol izlediğini söylemiş. Doktorun bu tutumu bana çok yanlış geldi, yani bu doktor hastaya göre muamele yapmış. Bunu eğitilmiş bir insanın yapması açıkçası beni çok şaşırttı ve bir doktorun insanlara doğru şekilde yaklaşıp onlarla empati kurarak iletişim kurmasının çok önemli olduğunu hatırlattı. Ben de bu konuda çok başarılı olacağımı ve insanlara iyi şekilde yaklaşıp onlara her anlamda faydalı olacağımı düşünüyorum. Tabi ki ben insanlara ne kadar böyle davransam da onların her zaman bana karşı böyle olmayacaklarını hatta bazen beni sıkıntıya sokabileceklerini de biliyorum ama bu beni hiçbir zaman değiştirmeyecektir.

Sonuç olarak yeni şeyler keşfetmeyi seven, neden sonuç ilişkisine göre sonuca ulaşmak için elinden geleni yapan ve sorumluluk bilincinde olan bir insan olarak bu eğitim programı için uygun olduğumu düşünüyorum ve kazanacağım bilgiler ışığında başarılı olacağıma inanıyorum.

Uskudar American Academy
of Istanbul, Turkey
hereby awards this
Certificate of Participation to

_____

for attending this annual session of

TIMUN'12

Turkish International Model United Nations

as a(n)

Delegate

December 2012

Simon Buttes
Sahar Ayman

Board of Directors

Affiliated to
The Hague International
Model United Nations

MUN Directors

1. sınıftan itibaren tıp kongrelerine katılan öğrencilerimiz, bu yıl çeşitli kongrelerde sözlü sunumlar ve poster sunumları yaptılar.

Merhaba. Kendimle ilgili söyleyeceğim ilk şey bilimi çok sevdiğimdir. Bilim benim için sadece kuru bilgi veya okulda öğrenilen ders değil, bunlardan çok öte bir şey: Tutku. Küçüklüğümde beri öğrenmek benim için eğlenceli ve ilgi çekici olmuştur. Bilgiyi sadece tek bir konuda sınıflandırmak istemem. Her türlü konuda araştırma yapmayı ve keşfetmeyi seviyorum. Bu tıp, kimya veya fizik de olabilir müzik, resim ve doğa da. Birçok alanda öğrendiğim bilgileri birlikte kullanıp farklı bakış açıları ile olaylara bakabiliyorum ki bu da sanırım beni diğer öğrencilerden ayıran bir yönüm. Ve farklı bir bakış açısının getirdiği yaratıcılık ve hayal gücüne de sahibim ki bu da benim gizli silahım. Şimdiye kadarki katıldığım proje, yarışma ve kamplarda yaratıcılığım sayesinde değişik fikirler ürettim ve fikirlerim beni hep iyi yerlere götürdü. Fırsatım oldukça bilimsel konferanslara, kamplara ve yaz okullarına katılırım. Bunlardan birkaç tanesini CV’de görebilirsiniz.

Örnek olarak annemden ilham olarak diyabet hastalarının günlük hayatta kullanabilecekleri gerekli ekipmanları uygun şartlarda taşımaya sağlayan (iğneler ve ilaçlar vb.) aynı zamanda organ taşıma çantası olarak da kullanılabilecek bir çanta tasarladım ve yaptığım prototiple Amerika-Türkiye Genç İnovasyon ve Girişimcilik Yarışması’nda Türkiye 4.’lüğü kazandım.

Geçen sene Hırvatistan’da düzenlenen Summer Science School’da (Dünyanın sayılı üniversitelerinden olan Cambridge, Oxford, ETH Zurich ve Nobel ödüllü Sir Tim Hunt’un katılımıyla gerçekleşen ve her yıl sadece 15 öğrenci kabul eden yaz okuluna Türkiye’den katılan tek kişiydim) “Kanser Tedavisinde Nanoteknoloji” konulu bir tıp eğitimi aldım. Ve bu yaz okuluyla da beraber ilerde özellikle kanser üzerine yoğunlaşacak bir bilim insanı olmaya kesin olarak karar verdim. Çünkü istersek ne yapabileceğimizi gördüm.

Bunun yanında sosyal bir insan olduğumu da söyleyebilirim. İnsanlarla iletişim kurarken onları mutlaka gözlemlerim ve anlamaya çalışırım, bu sayede de ekip çalışmalarında sıkıntı yaşamadım hiç. Tam tersi ekip çalışmalarını kendim için bir fırsat olarak görüp paylaşım açısından faydalanmaya çalışırım.

Küçüklüğümünden beri tek bir hayalim var ve o da bilim insanı olup insanlık tarihinde bir iz bırakmak ve böylece de kendi ölümsüzlüğümü yakalamak. Her koşulda bir gün bunu başaracağıma dair kendime güvenim tam. Siz de bana bir şans verip hayalimi gerçekleştirmeme yardımcı olursanız çok mutlu olurum.

02.07.2015

Bir Bilim İnsanın Yolculuđu

Bir insanın “iyi bir bilim insanı” olarak tanımlanabilmesi için temel sahip olması gereken bazı özellikler vardır. Bunlar kısaca: geniş bir hayal gücüne sahip olmak, araştırmacı ruhlu olmak, iyi bir gözlemci olmak, sabırlı olmak, grup çalışmalarında uyumlu olmak, acil durumlarda hızlı karar verme yeteneğine sahip olmak, kriz yönetmek, başarılı olacağına dair kendine güvenmek ve en önemlisi insanları sevmektir. Ayrıca bilgiye ulaşmanın çok kolay olduğu çağımızda, bilgi kirliliğinde boğulmadan bilgileri sorgulayarak doğru bilgiye ulaşma yeteneğine sahip olmaktır.

Sevdiği işte çalışan insanların daha başarılı ve mutlu olduğu herkes tarafından bilinmektedir. Sağlık alanında hizmet veren insanlar disiplinli, huzurlu ve mutlu olmalı, insanları ve işlerini çok sevmelidirler. Disiplinli olmalıdırlar, çünkü sağlık konusu ihmale ve gecikmeye gelmez. Huzurlu ve mutlu olmalıdırlar, çünkü hastalar huzursuz ve mutsuzdur, muayene sırasında onlara uzanan güler yüzlü bir elin iyileşmelerine büyük katkı sağlayacağına inanıyorum.

TEV İnanç Türkeş Lisesi’ndeki eğitimim sırasında kişiliğimin ve sorumluluk bilincimin gelişmesine faydalı olan pek çok etkinlikte

bulundum. Güher Süher Pekinel Müzik Bölümü'ne kabul edildim ve yarı zamanlı konservatuvar eğitimi statüsünde olan piyano eğitimi aldım. Bu süreçte okulumda, Özyeğin Üniversitesi'nde, TÜPRAŞ'ta ve Kadir Has Üniversitesi'nde çeşitli konserlerde solo piyano performanslarına çıktım, oda müziğinde eşlik ve koroda solist olarak görev aldım. 5 yıllık piyano eğitimimi başarı ile tamamlayarak mezun oldum. Yine lise eğitimim sırasında yurt içinde ve yurt dışında arkadaşlarımla birlikte okulumu ve ülkemi en iyi şekilde temsil edebilmek için BIMUN (Budapeşte, Macaristan'da düzenlenen uluslararası bir konferans) ve Singapur'da düzenlenen Sunburst Youth Camp programlarına katıldım. Bu etkinlikler bana disiplinli, dakik ve düzenli olmayı, özverili bir şekilde çalışmayı, grup aktivitelerine uyum sağlamayı, insanlarla başarılı bir şekilde iletişim kurabilmeyi ve acil durumlarda karar alabilmeyi öğretti.

Ben liseden sorumluluk sahibi bir birey olarak, istediği hedefe ulaşmak için disiplinli çalışmanın şart olduğu bilinci ile mezun oldum. Tıp okumak ve bu alanda kendini geliştirip, ilkeli çalışarak insanların sağlığına katkıda bulunan, mutlu ve güler yüzlü bir doktor olmak istiyorum. Bunu başaracağımı biliyor ve kendime güveniyorum.